

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztők:	Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre	3.—
Fél évre	—,95	és	Fél évre	1.50
Negyed évre	—,50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre	—,80
Egyes szám ára 4 kr.			Egy pottisor hirdetés ára 10 kr.	

Máriát dicsérni, hívek! jöjjetek!

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!

Gyakorlati kereszténységet!

Ez a jelszó hargozza be a magyar hazát. Ennek a jelszónak kell hódolni mindenfelé, ha gyökeres és állandó javulást akarunk.

E jelszó a zsidóság uralmának megszűnését fejezi ki.

Ha *gyakorlatilag is* keresztények leszünk, nemcsak szájjal, mint a liberális meg szocialista keresztények, akkor lehet reményünk, hogy a magyar népet győtrő sanyaru sorsnak vége szakad, a nehéz borulat elvonul s kisüt végre a nap.

Szájjal való keresztények sokan vannak. De gyakorlati keresztények már kevesebben. Pedig, csak aki az életben, csak aki a *gyakorlatban* is keresztény, az az igazi keresztény. Mit használ csak kereszténynek születni, ha aztán mégis a zsidó ujságok, zsidó ujságírók és zsidó izgatók fejével gondolkozunk? Mit használ kereszténynek születni, ha mégis a zsidó szájhősök legujabb tojását, a *szociálistmust* költögetjük s annak bódító maszlagától pityókos a fejünk? Mit használ kereszténynek születni, ha **zsidóra** hallgatunk és zsidó érdeket szolgálunk? Hát a zsidó teelötted több mint a keresztény s hibeted azt a lehetetlenséget, hogy az évezredek ellenség, a zsidó jobban akarja javadat, mint saját testvéred, kinek erében olyan vér csörgödez, mint a tiedben? Ilyet csak az hihet, kinek esze és ítélete cigánykerekeket hány.

A kereszténynek össze kell fogni a kereszténnyel a zsidó tulkapások ellen.

S ez összefogás s összetartás, ez a *gyakorlati kereszténység*.

Gyakorlati kereszténység kell.

A gyakorlati kereszténység elve ez: *Keresztények, csak keresztényeknél vásároljatok!*

Ezt hangoztassátok szünet nélkül mindenfelé.

A gyakorlati kereszténység érdekében írott cikkeink, hála Isten, szépen fölleskítették olvasó közönségünket. Ez eszme nagy fontosságát csakhamar fölfogták mindenfelé s életbe léptetéséről tanakodnak. Sok helyen már életbe is léptették, meri a zsidó bolt mellett keresztény bolt van, a zsidók kétségbeesett erőfeszítései dacára se megv a nép a zsidó boltba. Ez is jól van így. Keresztények vagyunk, egymást segítsük, ne az idegen országfutókat.

Lelkesítő cikkeink a szövetkezeti boltoknak és a keresztény kereskedőknek rendkívüli sokat használnak. A keresztény boltosok most kétannyi forgalmat csinálnak mint előbb. Örülünk rajta. Ezt akarjuk elérni. Ha majd a keresztény összetartás oly erős lesz, mint a zsidó összetartás; ha majd sorainkat se zsidó boltos, se zsidó szoci-

alista naplopó nem tudja megbontani, akkor fogjuk fáradsalmunk sikerét megünnepelni. S ez szép, országos ünnep lesz. E his ujságnak ujjabb nagy sikere.

Érezzük, hogy megérjük még ezt az ünnepet. A jelek kedvezők. A nép ébred, az önzert terjed, a zsidó befolyás ereje hanyatlik.

Eddig mindig csak a közönséghez szóltunk s a közönséget lelkesítettük. Legyen szabad most a keresztény szövetkezetek vezetőihez s a keresztény boltosokhoz is intéznünk néhány szót.

1. Ez a lap a keresztény boltoknak megfizethetetlen szolgálatot tesz azzal, hogy a közönség lelkesedését föllángoltatja. A keresztény kereskedések meg tegyenek szolgálatot e lapnak, mely az ő érdeküket pártolja. Terjesszék és ajánlják mindenfelé e kis ujságot. A kik nem tudják az előfizetés módját, azoknak tegyék meg azt a szivességet, hogy írják meg utalványukat, vagy megrendelő levelüket. Továbbá, tartsák a lapot bizományban s árulják darabonként, hogy aki egyszerre még negyedévre se fizethet, legalább egyenkint szerezhesse meg. Árulják a többi katolikus ujságokat is mind. Nem katolikus lapokat ne áruljanak. Azokat irtsák, pusztítsák. Beszéljék le előfizetőiket.

2. Megkivánjuk, hogy minden keresztény bolt a központi raktárból (Ferenc-körut 16. sz.) szerezzze be szükségletét. Később időnkint közölni fogjuk azon boltok névsorát, melyek megrendeléseiket a központi raktárnál eszközlik, amiből aztán látni fogja majd a közönség, mely boltok kerülnek el a központot. A központi raktár csak jó cikkeket szállít, egy krajcárral se drágábban, mint bármely más vállalat, sőt sokszor olcsóbban. Megvárhatja tehát, hogy ke'lo támogatásban részesüljön.

3. A boltkezelők jó mértéket adjanak. Ne tegyenek úgy mint a zsidók nagyrésze, kik hamis mértékekkel mérnek.

4. Legyenek a vásárló közönséggel szemben előzékenyek, udvariasak és finomak. A legcsekélyebb dolgot is készséggel szolgálják ki.

5. Hogy a boldogs. szent Szűz segélyét kinyerhessék, legyen minden boltban egy szűz Mária kép, mely alatt egész napon át olajlámpa égjen.

Ezeket kívánja e kis ujság a keresztény boltoktól. S azt hisszük, ennyit méltán megkivánhat azokért a buzdító cikkekért, melyeket a keresztény boltok érdekében e kis ujság egyre közöl.

A szövetkezetek *felügyelő bizottságát* pedig kérjük, figyeljenek jól a kezelő ujjaira, hogy se a közönség, se a bolt ne szenvedjen károsodást. Mindenkinek az igazság mértéke szerint kell mérni.

Néhány helyen már észrevettük, hogy a kezelő jutalékot kapott egyes zsidó bolttól, hogy bevásárlásait nála teljesítse. Az ilyen kezelő aztán mindenáron bele akarta a bizottság fejébe beszélni, hogy csak annál a boltnál vásároljanak, mert abból annyi meg annyi haszna van a szövetkezetnek. Pedig hát csak a kezelő urnak volt haszna, a mennyiben a zsidó fizette őt.

Minden ily esetet argus-szemekkel figyelnünk s irgalmatlanul ki fogjuk inni a neveket.

Azért hát csak igaz ösvényen kell járni.

A hamis embert hamar utolérjük.

A szövetkezeti boltok rendkívüli fontos feladat megoldására vannak hívva. E célt azonban csak úgy érhetjük el, ha mindenütt becsületes, tiszta keresztény lesz a kezelés.

A ki e tekintetben nem nyújt teljes biztositékot, azt alkalmazni nem szabad. Egy lelkiismeretlen ember tönkretelheti magát az eszmét.

Keresztények, csak keresztényeknél vásároljatok

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruháza minden árucikket szállít.
Helyiség: Budapest, Ferencz-körút 16. sz.

POLITIKAI HIREK.

Beszámoló. *Asbóth János*, a néppárt lelkes tagja jövő vasárnap, folyó hó 19-én tartja beszámoló beszédét Nagymartényban, kerülete központján. *Asbóth* több képviselőtársa fogja kerületébe lekísérni.

A néppárt, a melynek soha és sehol sem kell a nyilvánosságtól félnie,

Lövön

1897. szeptember 19-én vasárnap, d. u. 3-kor

nagygyűlést

tart, a melynek tárgysorozata a következő:

1. Elnöki megnyitó. Tartja: *Zichy Nándor* gróf.
2. A politikai helyzetről. Tartja: *Páder Rezső*, lövői orsz. képviselő.
3. A gazdasági és ipari válságról. Tartja: *Mócsy Antal*, orsz. képviselő.
4. A néppártról. Tartja: *Major Ferenc* orsz. képviselő.
5. Elnöki zárszó.
Lövön, 1897. szeptember 5.

A rendezőség.

Két néppárti gyűlés.

A néppárt ismét uton van. Majd itt, majd amott jelenik meg, mindenféle gyűléseket rendezve, a népet oktatva, fölvilágosítva, programját kifejtve.

Ujabbán két gyűlést tartott. Egyiket Kapuvárott, a másikat meg Rákóciban, Szolnok mellett.

Mindkét gyűlés lefolyása fényes volt.

Kapuvárott.

Kapuvár az eszterházi kerületben van. Képviselője *Molnár János*, a néppárt elnöke.

A kapuvári gyűlés Kisasszony-napjára volt kitűzve. A gyűlés egyúttal *Molnár* beszámolója is volt.

Mintegy 7—8 ezer ember volt jelen a gyűlésen, a kerület összes papjával és tanítóival.

A gyűlés elnöke az öreg patriarka, *Zichy Nándor* gróf volt, ki déli 2 órakor érkezett meg *Molnár János*, *Lepsényi Miklós*, *Mócsy Antal*, *Farkas József*, *Szabó István* képviselők, *Arvay* szerkesztő és mások kíséretében.

A megérkezés után röviddel a díszes szónoki állványra léptek a szónokok s *Zichy Nándor* megnyitotta a gyűlést.

Megnyitó beszédében örömeinek adott kifejezést, hogy ismét láthatja maga körül a jó magyar népet. Akik őt megbuktatták, azt hitték, hogy elkieserítik s elveszik kedvét a további küzdelemtől. De csalódtak. Míg a magyar nép ily rajongó szeretettel csoportosul melléje, addig nem fog fáradságot vagy csüggedést ismerni.

Molnár János a néppárt parlamenti működéséről beszélt. Sorba szedte az elfogadott törvényjavaslatokat s elmondta miként viselkedett velük szemben a néppárt. Beszéde telve volt tréfás koppel, szellemes ötletekkel és adomákkal. A hallgatóság nem fogvott ki a nevetésből.

Mócsy Antal az iparosok és földmivelők helyzetéről tartott beszédet. Mindenek előtt lefestette azt a sötét helyzetet, melybe a földműves nép és az iparosok vannak. Azután kifejtette, hogy mindennek a liberálisizmus az oka, mely a kisembereket kutyába se veszi s csak a hatalmasok ügyét segíti előre. A remek beszéd mély nyomokat vágott a hallgatók lelkeiben.

Végül *Lepsényi Miklós* szólott a néppárt programjáról. Beszédet gyakran szakított meg éljenzés.

Zichy Nándor záróbeszédében a vallásosság szükségességét fejtette, mely nélkül nincs istenadás, nincs haladás.

A rendkívüli tüzesen előadott szép beszéd sokak szemében könnyeket fakasztott.

A gyűlés után közös vacsora volt, melyen számos felkőszöntő hangzott el.

Rákóciban.

A rákóci gyűlés *Mária* nev. napján volt, mindjárt a nagymise után.

Az egész környékről ezrek sereglettek össze a gyűlésre, még *Békés* és *Pest* megyékeől is. A templom előtt föllállított szószékkel temérdek emberáradat vette körül.

12 óra körül érkezett meg a gyűlés elnöke ifj. *Zichy János* gr. Szolnokról, *Lepsényi Miklóssal*. A képviselőket lovaslegények és fahéruhas leán ykák fogadták.

A templom előtti téren a gyűlés rendezője, lelke *P. Szolán* gyönyörű beszéddel üdvözölte a szónokokat, mire *Zichy János* gróf felelt igen lendületesen.

Azonnal a kezdetét vette a gyűlés.

Zichy János gróf megnyitó beszéde egészen meglepte a tömeget. A nemes hévvel előadott szép eszmék nem tévesztették hatásukat. A néppárt törekvéseiről, önzetlen s becsületes szándékáról beszélt úgy, hogy akik nem voltak néppártiak azok is éltették a néppártot.

Lepsényi Miklós a földmivesek és kisiparosok helyzetével foglalkozott. Találó szinkekkel ecsetelte a kis emberek sorsát. Adomával fűszerezett beszéde folytonos derűtségben tartotta a hallgatókat. Néhány megbódult eszű és kiaszott szívű részeg szocialista próbált egy-kétszer közbeszólni, de talpraesett megjegyzéseivel úgy betorkolta őket Lepsényi, hogy utóbb leforrázott kutyákként fogaikat csikorgatva, a közönség nevetése között elsompolyogtak.

Kálmán Károly elemében volt. Az ő ragyogó szónoki tehetségét, mint sugarait a nap, ragyogtatta. Eszméikkel gazdag beszéde fényes hatást ért el.

Zichy János gróf záróbeszéde kitartásra buzdította a rákóciakat, kik manap feleskedtek a néppárt zászlaja alá. Sikert csak kitartással lehet elérni. Nem elég csak a fölbuzdulás. A haza és nép az örvény szélén vannak. Minden erőnket meg kell feszítenünk, ha segíteni akarunk.

Szünni nem akaró éljenzés következett, midőn Zichy János befejezte szép beszédét. A sok ezer nép mind odarohant a szónokokhoz s kezeiket, ruháikat csókolták, hogy szinte alig tudtak az ölelő karokból szabadulni.

Egyébként a rákóci gyűlés hatásáról a következő levél számol be:

Főtisztelendő szerkesztő ur!

A tegnapi nagygyűlés hatása alatt írom e sorokat. Nagyszerű volt. A szónokok oly meggyőzően beszéltek, oly megdönthetetlen igazságokat mondtak, hogy a néppárt a jövő választás elé a legnagyobb reménnyel nézhet. A néppárté a jövő. — Rákóczi alig van ember, aki nem a néppárt híve volna. Adja Isten, hogy ezt nemsokára egész Magyarországról is mondhasuk. És ha a néppártnak a jövőben is oly lelkes, fáradhatatlan, önzetlen és ékesen szóló vezeterei lesznek, mint eddig, úgy a siker el nem maradhat. — A liberalizmustól a szegény nép már nem várhat semmit, nem is vár, hanem bizik abban, hogy a néppárt győzelmével — mely egyszermind a vallás és az emberi jogok győzelmébe leendő, — egy jobb kor hajnala dereng majd szegény hazánkra. Isten áldása kísérje működésüket.

Éljen a nép!

Éljen a néppárt!

Éljenek egy jobb kor fáradhatatlan utörői: a néppárt vezeterei!

Éljenek soká!

Kengyel, 1897. szept. 13.

Kiváló tisztelettel

Pálmai Károly.

A királynapok Tatán.

Az ideai hadgyakorlatok Tata vidékén tartattak meg, nagy parádé mellett. Az egész város tömve volt katonasággal. Mindenfelé csupa aranyos egyenruha volt látható.

A hadgyakorlatokon két fejedelem volt jelen: a mi királyunk és II. Vilmos német császár.

A király már 10-én érkezett Tatára. Nagy közönség fogadta a megérkezéskor. Ott volt a néppárt-elnöke, Molnár apát is.

A felség kiszállván a kocsiból, az ott levő urakat bemutatattatta magának.

Molnár apáthoz rendkívül nyájasan szólott.

Azt kérdezte, hogy régen komáromi plebános-e már?

— 15 éve, felséges uram.

— De most Budapesten tartózkodik?

— Igen felség.

Ebből lát-zik, mily figyelemmel kíséri a király mindent. Még ezt is tudja.

A német császár 12-én érkezett meg. Nagy parádával fogadták.

A felség, összes főhercegek, magasabb rangú katonai tisztiek, a megye és város tisztviselői kimentek a császár elé a vasutra.

Midőn megérkezett a császár vonata, a két uralkodó kétszer megölelte és megcsókolta egymást. Azután mindketten a néppárti Eszterházy Ferenc gróf kastélyába hajtottak, hol fényes lakosztály állt az uralkodók rendelkezésére.

A gyakorlatok 4 napon át tartottak. Hatalmasan meghajtották a fiukat. Reggeltől késő délutánig folyt a csatározás. Bömbölt az ágyu, ropogott a puská.

A két uralkodó egész nap nagy figyelemmel, láthatóan kísérte a csatározás menetét.

A gyakorlatok a legnagyobb mértékben megelégedésüket nyerték ki, amit nem is mulasztottak el kifejezésre juttatni.

15-én Baranyamegyébe, Bolyére. Frigyes főherceg birtokára mentek vadászni. Honnét 20-án Budapestre jönnek.

A német császár két napot tölt Budapesten.

Már nagyban folynak az előkészületek, hogy minél fényesebben fogadja a főváros a fejedelemeket.

A zsidóság rémülete.

A szövetkezeti boltok rohamos terjedése és a központi raktár föllállításá miatt a zsidók rémülete napról napra nagyobb arányokat ölt. A múlt pénteken beállított a raktár helyiségbe (Ferenc-körut 16. sz.) egy 15—16 esztendőös zsidókinézésű ifju. Körüljártatta vizsgáló tekintetét a helyiségben! Majd egyik alkalmazottához lépett és kérdéseket tett föl, hogy mit és miképpen lehet itt kapni? Mint mondá, nővérének a vidéken boltja van s szeretné bevásárlásait a központi raktárból eszközölni. Miután a fölvilágosításokat megkapta, s raktár tervszete s pénzereje felől kezdett kérdéseket tenni föl. Majd átment a raktár céljára. S midőn nyíltan megmondtuk, hogy a keresztény összetartás és öntudat fölkelése a cél, kitört a mi ifjunktól a zsidó. Keserves panaszok között elbeszélte, hogy az ő apja is kereskedő Egerszegen, hol szintén állítottak szövetkezeti boltot s azóta a zsidókhoz senki se megy, úgy, hogy ha nem történik valami gyökeres intézkedés a zsidók mellett, megbuknak országszerte. Majd zsidó szemtelenséggel azt kifogásolta, hogy mi „keresztény” jelzöt merünk használni s a Magyar Néplapban, melyet nagy figyelemmel kíséri, arra ösztönözzük a keresztényeket, hogy csak keresztényeknél vásároljanak. (No nézd, mitől nem fáj a zuzája annak a kis jordánnak!) Elmondta azt is, hogy a zsidó nagykereskedők el vannak határozva, hogy a zsidókat megmentik, bármijükbe kerül is. A keresztény boltoknak pusztulniok kell a

föld színéről. A teendők megbeszélése végett a jövő héten Budapesten gyűlést tartanak. Ujságot is fognak kiadni, hogy a „Magyar Néplap” hatását ellensúlyozzák, ha lehet, lerontsák. Ez ujságot pedig keresztény emberrel szerkesztetik s nagyon olcsón, egy-két hatosért adják, vagy talán egészen ingyen, mert pénz nem kell nekik. Minden költséget a zsidóság fedez. — Jól van kis Jordán barátunk, jól. Nem féünk a zsidóság készlődéseitől. A magyar nép már lát és nem is hagyja szemeit még egyszer bekötni. Nem kell annak a ti rongy ujságtok, még ingyen se. Föl se fogja bontani, hanem amint jön elégeti. Hiába készítettetek keresztény nyel, az egész ország fogja azért tudni, hogy az bizony csak zsidó ujság. Hazudhattok benne bármit, a józan eszű magyar nem hisz többet néktek. A kormány is küldöz ujságokat egészen ingyen a községek nyakára. Azt hitte: ha ingyen lapot küldöz a népnek, az majd a Magyar Néplaptól elfordul, a kormány ujságját olvassa s a kormány esze szerint gondolkozik. Bánly ur majd a bőréből bujt ki, midőn elgondolta, mily jó dolga lesz akkor, ha a népet sikerül a Magyar Néplaptól elcsábítani, s a kormány Néplapját olvastatni vele. Ekkor őt tartja az egész ország a legokosabb embernek s legnagyobb államférfiúnak. De Bánly ur reménye elszáradt, mert a népnek ingyen sem kell a kormánylapja. Ott fekszik mindenütt a községházán, fölívágtalanul. Még a jegyzők se olvassák. Hanem a Magyar Néplapon, azon kap a nép, meg kapnak a hivatalnokok is. Mert azt meg kell vallaniok, hogy ez aztán ujság a talpán Igy lesz azzal a lappal is, melyet a zsidó kereskedők akarnak kiadni, a keresztény nép elbolondítására. Nem olvassa azt magyar ember. Még a kezébe se veszi. De annál jobban fogja olvasni a Magyar Néplapot. Ha az nem tetszik a zsidóknak, hogy mi minden lapon fölhevük a népet: *Keresztények, csak keresztényeknél vásároljatok!* a zsidóknak meg szabadságutban lesz az ő kiadandó ujságukra ezt írni: *Zsidók, csak zsidóknál vásároljatok!* Ezzel kvittek leszünk. Nem is haragszunk érte. — Azt azonban nem tesszük, hogy a zsidók kedvéért a keresztény népet elhagyjuk s érdekeit ne védjük. A mi népünk már ugys csaknem teljesen kipusztult. Ideje, hogy egyszer már örködjünk javaink fölött. Azért hát ezt a cikket is azzal zárjuk be: *Keresztények, csak keresztényeknél vásároljatok!*

A mezei munkáskérdés.

Budapest, szept.

(K. Ö.) Azok a ténlők, melyek a mezei munkaviszonyok javítása érdekében fogantatandók, mind szélesebb rétegekben keltenek érdeklődést. Mindenki, aki a kérdéssel a közelmúlt történetek alapján foglalkozik, tudja, hogy a munkaadó és a munkás közötti viszony rendezésre szorul. Ne áltassuk magunkat, hogy a mezőgazdasági válság esetleg megszünteti a mezei munkáskérdést is. Nincs kétség benne, hogy a gazda helyzetének javulásával a gazdasági cselédek és mezei munkások helyzete is meg fog javulni. Mindazonáltal az a régi viszony, mely a szabadelvű uralom előtt munkaadó és munkás közt létezett, soha többé vissza nem tér. Gondoskodnunk kell tehát azokról a törvényhozási intézkedésekről, melyek hiányából származtak az eddig előfordult zavarok és volt lehetséges az agrárszocializmus térfoglalása.

A teendők négy csoportba foglalhatók: 1. A cselédtörvény revíziója. 2. A munkaerőnek a városokba

özönlésének megakadályozása. 3. szerződéseszegek szigorú megbüntetése. 4. A munkaközvetítés reformja.

A cselédtörvény revíziójára vonatkozó mozgalom nem új keletű. Az O. M. G. E. már 1895. évi III. gazdaságkongresszuson foglalkozott vele és kész javaslatokkal szolgált a kormánynak. A belügyi kormányzat nem sokat törődött ezekkel a javaslatokkal, hanem amikor az alföldi szocializmus mind nagyobb hullámokat vetett, megbizta Tallián Béla volt békésmegyei főispánt, hogy készítsen a viszonyok változása által indokolt cselédtörvényjavaslat tervezetet. Ez a tervezet el is készült, az illetékes tényezők által bírálata alá vétetett, de törvény belőle nem lett. A Tallián-féle tervezet különösen az éves cselédek viszonyát munkaadóikhoz öleli fel. Legnevezetesebb intézkedései a konvenció gabona minőségének és mennyiségének meghatározására, a cselédlakás viszonyokra és a vasárnapi munkaszünetre vonatkoztak. Az agrárszocializmust azonban ez a törvénytervezet nem szüntette meg, sőt mint tudjuk az ideai aratási sztrájk alakjában újabb életerőt fejtett ki. A belügyi kormányzat újból főispánjához fordult tanácsért és Békés vármegye új főispánja figyelemreméltó módosítását ajánlotta a mezei munkásokról szóló 1876. XIII. t. c. nek. Lukács főispán felterjesztése leginkább az arató munkások viszonyát a gazdákhöz érinti. Már most, ha a kormány erőnek erejével főispánjai útján akarja a munkáskérdés ezen oldalát megoldani, imé itt vannak a kész tervezetek és javaslatok, melyeket az illetékes tényezők, különösen a gazdasági egyesületek véleményének meghallgatása után kellően módosítva, törvényerőre lehet emelni. Erre annál inkább szükség van, mivel a gazdasági cselédek és munkások jogviszonyainak rendezetlensége rendkívül megkönnyíti a szocialisták aknamunkáját.

A munkáskérdésnek nem kevésbé figyelemreméltó oldalát képezi a munkásoknak a városokba özönlése mi elvonja a mezőgazdaságtól a szükséges munkaerőt. A munkaerőnek a városokba való tódulásának két oka van. Az egyik anyagi, a másik erkölcsi. Az anyagi ok a mezőgazdasági válság, mely nemcsak a munkásokat űzi a városokba, hol az ipari üzelmeknél jobb bérekre van látásuk, hanem a kisgazdák nagy részét is arra készíti, hogy a városokban keressék boldogulásukat. A munkaerő ezen mozgalmátkülönben a nagyiparhathatósantámogatja, mely ezuton a tömeges kínálat folytán olcsóbb munkaerőhöz jut. A munkaerőnek a városokba özönlésének erkölcsi okát az erkölcsi nézetek átalakulásának köszönhetjük. A föld megművelése, a falusi élet elvesztette ránk azt a hatást, mely minden viszontagság közt a földhöz való rakaszkodásunkat fejlesztette. Kezdjük unni az egyszerű, nemes erkölcsöket s kívánjuk a szórakozásokkal teli szabad erkölcsöket. Ezeknek azonban leginkább a népesebb helyeken, a városokban hódolhatunk, azért kezdünk menekülni a falu tiszta levegőjéből s kinálkozunk a városok füstös és füledt légkörébe. Ennek a veszélyessége nyilvánul egyrészt a mezőgazdasági szükséges munkaerőnek elvonásában, másrészt a városi csöcselék oktalan szaporításában. A mezőgazdasági jövedelmezőség emelése és a romlott erkölcsök javítása képezi ezen a téren elodázhatatlan teendőnket.

Az erkölcsi nézetek elfajulásából származó azon körülmény, hogy manapság mind gyakoribb lesz a munkaszerveződések önkényes felbontása, szintén egyik figyelemre méltó mozzanatát képezi a munkáskérdésnek. Lukács főispán a belügyminiszterhez terjesztett emlékiratában a munkáskérdésnek különösen ezen oldalával foglalkozik és követeli az elővezetés kényszer randszabályán és a kártérítési kötelezettségen felül

büntetésnek az alkalmazását is. Nézetünk szerint azonban akár pénzbüntetéssel, akár elzárással sújtjuk a bűnöst, ez a dolgon mindaddig változtatni nem fog, míg az erkölcsi nézetek, munkaadó és munkásé, nem javulnak. Nem mondjuk, hogy a gyakori szerződészegések nem a szocialista igazításoknak a kifolyása, annyi azonban bizonyos, hogy a szerződéseknek a munkások részéről történő önkényes felbontása nem annyira a munkások, mind inkább a munkaadók önzésében birja magyarázatát. Az új földesur elfoglalta a régi nemesi birtokos osztály helyét és igavonó barmot csinált a mezei munkáshadból; ne csodálkozzunk tehát azon, hogy a magyar munkásosztály már teljesen elvadult. A munkaszerződés egyoldalú felbontásából származó hátrányok elbírálásánál tehát figyelembe kell vennünk a munkaadó részéről elkövetett mulasztásokat is. Vagyis nemcsak a munkást, hanem a munkaadót is meg kell büntetni, ha a szerződés feltételeit nem teljesíti.

A munkaközvetítés mai formája ellen általános a panasz. A munkaközvetítés nehézkes és megbízhatatlan, melyből már sok gazdasági kár származott. Az aratási sztrájk alatt alkalmazott munkaközvetítés formáját nem általánosíthatjuk. Gondoskodnunk kell tehát oly szervekről, melyek gyorsan és pontosan működnek. Mindenek előtt azonban szükségünk van egy általános munkásstatisztikára, mely pontosan tájékoztasson bennünket a felmerülő munkaszükséglet és munkakinálat felől. Ezután szükségünk van egy központi önállóan működő munkaközvetítő hivatalra, mely a vidék alkalmas pontjain felállított hivatalokkal egyetemben mint állami feladatot látja el a munkaközvetítés nehéz feladatát.

Minél alaposabb megfontolásnak képzni tárgyát a munkakérdés, annál nagyobb kilátásunk lehet rá, hogy a kérdés megnyugtató elintézését nyer. Azért kell annak fontosabb mozzanataival minél többször foglalkoznunk.

TÁRCA

A háromszáz csodásan meggyógyult körmenete Lurdban.

— Az A y után. —

Es volt a körmenet! A világ még nem látta, az Egyház és a hit eddig nem ünneplhetette. Háromszáz csodálatosan meggyógyult tartott körmenetet. Ugyanis az idén huszonötödikször jött Lurdba a franciák nagy nemzeti zarándoklata. E jubileumra eddig hallatlan, nagyszerű hálaadást gondoltak ki. Összehoztak 300 oly szerencsés embert, akik Lurdban csodálatosan meggyógyultak. Közökbé okmányt adtak: az egyik levélben a betegség s gyógyulás leírása, a másikon az orvosok, papok s más szavahihető egyének hiteles bizonyítványai voltak. Mellökre meg kettős keresztet tűztek, pirosat vászonból, amelyet a római s jeruzsálemi zarándokok is viselnek, e fölött egy ragyogót ércből. Így felszerelve jöttek el augusztus 20-ára, Lurdba. A „Journal de Lurdesban” így írja le Colin e páratlan tüntetést.

Lurd csodáinak csodája volt e körmenet. Ez egy kiáltás írja le: Ehhez hasonlót, soha, soha nem láttak!

Vasárnap, augusztus 22-én zivatar vonult el Lurd felett. Ép a percben, mikor a rózsafüzér-templom lépcsőin leszállva, feltűnt kint a háromszázak selymes lobogója, szél csapta meg őket s eső kezdett szakadni a sötét égből. S három órán át szakadt így a harmincezer zarándokra, kik bámulandó hősiességgel dacoltak a zivatarral.

Világos, hogy így csonka volt az ünnep: csonka a nap, csonka az éj, melyen a vízőlön közepett nem lehetett megtartani az esteli körmenetet.

De lám, mily ragyogóan kelt a nap következő reggel. A derült ég oly napot ígért, mely kárpótolt mindenért; így van ez gyakran a Pyrenéken, de kivált Lurdban. Kora reggel hullámszott a tömeg s mindenfelől hirdették, hogy a háromszáz körmenete három órákor lesz. Vasárnap a megpróbáltatás napja volt, de hétfő a dicsőségé lesz.

Három órát üt s im ott a jelenet, melyet minden szem látott, minden szív érzett, minden fül hallott. Képzelték 30 ezer zarándokot, szétszórva minden részen, a Gave folyó hosszán, az ösvényeken, utakon, hegyeken fent, lent, mindenütt. Im ott jön a szeplőtelen fogantatás bazilikájából, ott jön a jeruzsálemi zarándokok zászlaja. Minden szem látja rajta ragyogni a felírást: a hajdani s a mai keresztetek jelszavát: *Isten akarja!* Ezt követi husz más zászló; de im e percben kezdenek feltűnni a csodásan meggyógyultak fehér lobogói is. Egy, kettő, tíz, husz! Lassan vonulnak a rózsafüzér-templom lépcsőin, a Gave partján. Énekek zenéülnek meg, komolyak, méltóságosak, megindítóak. Minden lobogón olvashatók e szavak: *Nemzeti zarándoklat (1873—1897)*. Aztán nagyobb betűkkel: *Jubileum!*

Jubileum ez, igazán a legszebb, a legistenibb, a legmeghatóbb, a legendakivülibb, a természetfölöttinek, a csodának jubileuma!

A lobogók bontakoznak, bontakoznak, oly megindultság közepett, amelyet lehetetlen kifejezni. Minden ember szíve-lelke mélyeig meg van indulva.

E pillanatban sz. János szava jut eszünkbe: „Megmutatá nékem a sz. várost, Jeruzsálemet, mely az égből Istentől szállt le s Isten világosságát bírja!” Isten e sz. városát isteni fénytől övezve, láttam leszállni az égből. Mert a csodás háromszázak csapata, mely előbbre nyomul, szaporodik, egi éneket zeng, — fénybe burkolva halad előre. Mindegyiken ragyog a fehér kereszt, melyről megismerhető családja tagjai közül.

Ime ott *Essartean* Karolina, Poitiers csodás meggyógyultja; aztán *Lebrachu* Mária, Zolának Grivotteja és sok más, kiknek neve közismeretű. Vannak itt ez-eltől vakok, tüdővészések, bűnák, vízbetegek, rákbajások, férfiak, asszonyok, gyermekek, minden vidékről és tartományból s városból. Szegények a tulnyomók, de vannak előkelő hölgyek is és egy orvos dr. Haguin. Minden osztály képviselve van.

Hosszu idő óta száll már a csapat s az utolsó zászló zárja a körmenetet. Hejlyel-közzel megbontva az egyformaságot, zászló meredez fel, az egyes testületek zászlói. Nincs semmi hang, semmi moraj. Az összes rendek szerzetei jönnek minden ország papsága között. Aztán a miseruhás papság, végre mezezet alatt *Bouvier* püspök, kezében felcsillan az arany szentségtartó. Mikor a barlanghoz ért, minden zászló fenn lobogott előtte.

Ekkor szóvihar, a szeretet isteni vihara tört ki. Az ép oda érkező fiát a széplőtelen Szűznek, diadalmi kiáltással üdvözlük: *Hozsanna, hozsanna Dávid fiának!* S a messzi mélységtől fölzug a visszhang, amely harmincezer száj kifejezhetetlen zugásával felel ez üdvözlésre.

Hogy irhatnók le e jelenetet! Hogy festhetnők le a barlangot e pillanatban! Háromszáz lobogó kévéje állt itt, a fehér Szűz sziklas barlangja előtt.

Hullámzottak, libegtek, mint a kalászkok, hogy a csodák e földjén egyszerre elmondják az Isten anyjának elmondhatatlan kegyelmeit. A meghatottság fokozódik, a szívek ellágyulnak, a könnyük patakszanak, egyeseknél csendben, másoknál üdvözlés mellett, hogy elmondják e benső könyvek a szűz Anyának, hogy gyermekei szeretni fogják mindörökké!

— *Hajtsátok meg lobogóitokat!* — kiált fel Picard atya s a lobogók meghajolnak. A fehér szobor uralkodik most valamennyin.

Ekkor reszkető hang csendül meg, Bouvier püspök hangja. A meggyógyultak s az összes zarándokok nevében hálaadó s felajánló imát mond, melynek minden szavát dörögve ismétli a 30 ezernyi tömeg. Mindenekfelett főséges jelenet, melyet hiába akarna akármi nyelv elmondani annak, ki nem volt jelen.

Erre áldást adtak. A fők porba hajoltak s pár pillanat multán önként tör fel *Magnificat*, a legszebb, a legbensőségesebb *Magnificat*, melyet hatszor énekeltek el, közbe beleszóve e rófraint:

Reménységünk Szűz Anyánk.
Terjeszd fölénk karodat;
Mentsd, oh mentsd meg jó hazánk
S soha többé el ne hagyd!

Amit az imént leírni akartam, az a mult idő csodája, az élő csoda, mely itt a legyőzött tudomány-nak Isten nevét hirdeti; ez az a *csodálatos mozgalom*, amelyet Maistre gróf száz évvel ezelőtt hirdetett e század végére.

Amit még el kell mondani, az lurdi Miasszonyunk felelete a nemzeti zarándoklathoz.

Képzeljétek el, a rózsafüzér-temp'om tere most egy óriási kórház, ahol a háromszáz lobogó szorongó szárnyai alatt, az odatóduló harmincezer zarándok között háromszáz beteg van hosszas négyesekben elhelyezve, hogy az Oltáriszentségbeli Isten látogatását fogadják s töle gyógyulásukat kérjék.

— *Jézus, Jézus, Jézus, könyörülj rajtunk!*
A szívek hangosan dobognak, énekek hangzanak, lurdi Miasszonyunk neve röppen szájról-szájra.

Félóra multán Picard atya ragadja meg a szót. Megmutatja a betegeknek a csodásan meggyógyultakat, kik elötte feküdtek s felkiált:

— *Nektek is legyen hitetek, mely megelevenül és keljete fel!*

Alighogy elhangzottak e szavak, felkel egy beteg. Fölhangzik a taps. Utána kettő; ujjabb tapsok. Aztán hárman, négyen, öten, aztán hatan; a tapsok s imák viharra nőnek.

Hatot mondtam; aztán hét, aztán nyolc, tíz, tizenkét beteg kelt fel, a háladó *Magnificat* hangzása s bőséges könyvek csorgása közegett. A tömeg már nem uralkodik magán. Mankók fennlebegnek; a zarándokok hullámszerűen, hanyatt-homlok esnek, egyszerre nevetnek és sirnak. S ez így tartott két óra hosszat, öttől hétig, a csodának folytonos diadala között. Hét órakor már több, mint negyven beteg úgy gazdátlan volt!

Főséges hitvallás! Hogy egyesek visszaesnek-e betegségeikbe, nem tudom; de azt tudom, hogy e pá-

ratlan két órát soha elfeledni nem lehet s hogy azok, kik ott voltak, a világ legeslegnagyobb csodáját látták Jézus Krisztus eleven személyét Jeruzsálemben kivéve; azt tudom, hogy az a negyven beteg, ki a csodás háromszázak előtt talpra állt, oly látvány, mely halandók szeme előtt még le nem folyt.

Még megjegyezzük, hogy a nemzeti zarándoklat zarándokait 14 különvonat hozta, hogy ötnapi ottidőzésük alatt 67 gyógyulást jegyeztek fel a gyógyulások megállapító irodában.

Ilyen volt a nemzeti zarándoklat jubileuma Lurdban.

Hittel, tagadj, ha mersz és higyj, ha tudsz!

M. M.

H I R E K.

A Szentlélek kegyelme. Egyházunknak a folytonos üldözései dacára majdnem minden nap újabb és újabb tagjai vannak, kik elhagyva saját tévtanu felekezeteiket, visszatérnek az egy igaz üdvözítő róm. kath. anyaszentegyházba. — A mult hónapban is Nagy-Azár községben Szenczy Emilia hajdon elhagyván ref. hitét, áttért a róm. kath. hitre. — Augusztus 29-én a vasárnapi isteni tisztelet alkalmával nagy ünnepélyesség mellett Harbula János, Szaukó János és Harbula Jánosné tanuk jelenlétében ftdő Dörner Károly helybeli plebános ur kezébe tette le a róm. kath. hitvallást. — Tata-Tóvárosi lakos, férjezett Csernák Antalné, született Boros Lidia, a református vallásról a római katholicus egyház kebelébe tért. A hitvallást Glac Ignác káplán urnál tette le. Adja Isten, minél többen kövessek példáját!

A hercegprimás jubileuma. E hó 14-én ünnepelte Vaszary Kolos hercegprimás szerzetesi fogadalmának 50 esztendősi jubileumát. Ezelőtt 50 évvel esküdött hűséget sz. Benedek atyának. E feledhetetlen napot ő eminentiája a Benedek-rendiek ősi monostorában, Pannonhalmán töltötte, boldogan rendtársai körében, hol valószínű sátoros ünnep volt az egyházfejedelem megjelenése. Az ünnepők nagy tömegehez csatlakozva mi is, szívből kívánjuk Magyarország anyagszívű főpapjának az Isten minden kegyelmét!

Főuri leány a zárdában. Roszner József báró, kir. kamarás, nyugalmazott őrnagynak és nejeének: Zichy Karolin grófnő csilagkeresztos hölgynek fiatal, szép leánya, *Henriette* bárónisasszony, mint az „Aradi Közöny” illetékes forrásból értesül, hat héttel ezelőtt belépett a párisi Sion nővérek zárdájába. A báró-család, mely a szent-gothárdi kastélyban tartózkodik jelenleg, ugy látszik, el volt készülve a fiatal hölgy emel lépésére s a hír vétele után a szülők sürgönyileg küldték áldásukat Mária Renata nővérenek, az új apácának.

Pulszky Ferenc meghalt. Hallgatnunk kellene, mert a deák közmondás szerint a halottakról vagy jót, vagy semmitse szóljunk. De hírlapírói kötelességünknek fogva hírt kell adnunk Pulszky Ferenc haláláról. Jellemzésére csak annyit mondunk, hogy politikai téren könnyebben forgó szélkakast, társadalmi téren cinikusabb alakot, vallási téren üresebb keblet nem igen lehet találni. Hosszu időn át ő volt a budapesti szabadkőművesek nagymestere is.

A legnagyobb magyar ünneplése. A legnagyobb magyarnak nevezett *Széchenyi* István gróf nagy hazafiúi érdemei mindenkor fényes csillagként ragyognak az igazi hzzafiak előtt. Ez érdemek arra birták Sopron megyét, hogy a nagy férfiú születése helyén, Nagycenken szobrot állítson Széchenyi Istvánnak. A szobrot múlt vasárnap leplezték le, fényes ünnepekkel. Mindenekelőtt sz. mise volt, melyet *Kisfaludi* Béla prépost tartott. Utána a közönség a templom előtti térra vonult ki, hol a szobor föl van állítva. Mindenekelőtt a *Himnusz*t énekelték el. Azután Baán Endre alispán hatásos megnyitó beszédet mondott. Ezt az ünnepi beszédét követte, melyet *Babics* Lajos dr. cenki plebánus tartott. Még *Kántor* Aladár jegyző és *Bene* Imre bíró tartottak (sinos beszédeket).

Gyujtogató zsidó. Tolna vármegye Kocsola nevű községében — mint a „M. Á.” írja — nagy a forrongás napok óta. Az elkeseredett, feldühödött lakosság haragja Fischer Gyula ottani zsidó kereskedő ellen irányul, ki cselédjére, Störm Rozára ráparancsolt, hogy égő kanócot dobjon egy Panti György nevű parasztra a lakóház végén felhalmazott szalmakazlába. A dolog így történt: Augusztus 22 én délután 4 órakor vészharang riasztotta fel a lakosságot s ez rémülten látta lángban állani a Panti György, Kautler József, Misláng Ferenc, Kilián Fülöp és Schindler Géza szalmáját, melyek mindegyike a ház udvarán volt elhelyezve. Miután gyujtogatás gyanuja merült föl, Ruday Géza csendőrpáncsnok maga állott a nyomozás élére és így sikerült fölfedeznie a gyujtogatót, Störm Róza cselédleány személyében. A megszeppent leány már a vallatás kezdetén azzal állott elő, hogy gazdája, Fischer Gyula parancsára követte el a gyujtogatást s e vallomását több fölmerült terhelő adat is igazolja, többek között az, hogy Fischernek a a tüz szomszédságában levő háza értéken felül volt biztosítva, hogy a tüz kiütése előtt több értékes holmit elhordatott a padlásról a pincébe s hogy a Fischer konyháján gyujtotta meg a taplóját, melyet a Panti szalmája közé dobott. Ezen s több terhelő gyanu alapján úgy Fischer Gyula, mint cselédje le lettek tartóztatva s bár az utóbbi egyenesen rávallott a gazdájára, ez megbotráncozva utasítá vissza a vádat, sőt az előjáróságot és a csendőrfőhadnagyot feljelentéssel fenyegette, de emellett jónak látta az egyik, történetesen zsidócsendőrt megnyerni. A csendőr aztán baromi kínzásokkal kényszerítette a leányt, hogy vallomásának azon részét, mely Fischerre nézve terhelő volt, vonja vissza. Störm Róza erre egyedül önmagát mondta bűnösnek s Fischer uram már-már kikerülte a büntetést, ha a szakaszparancsnok rá nem jön alantasa turpisságára s azt egyik társával együtt, kinek kötelessége lett volna a másikat üzemelésért bepanaszolni, vasra nem vereti. Störm Róza aztán felszabadult a fenyegetések alul, ismét visszatért előbbi vallomásához s így Fischert ujra bele-vonta a csávába. Kocsola községben oly nagy az izgatottság, hogy ha őrizet alatt nem állna a gyujtogató, rátámadt volna a nép s megöli.

Utazás a népre. A kormánynál is meg szokták becsülni a népet, ha szükségük van rá. De ha nincs, akkor csak *buta tömegnek* tartják, ahogy Wekerle hajdani miniszter mondotta. Persze, nagyon szeretnék a miniszter urak, ha a népet szép szerével megnyerhetnék. Csak hogy ez nem akar sikerülni sehogyse. Már azt is megpróbálták, hogy újságokat küldöztek a községekbe, *egészen ingyen*. Sőt még ma is küldöznek. Ezzel a lappal tévedésbe akarják ejteni a népet s azért ép olyan formára csinálják mint a *Magyar Néplap*. Elnevezték *Néplapnak*, sőt a nép fölültetését néha

még ellenzékieskednek is benne. De mindennek dacára nem tudnak célt érni. A nép átlát a kormányparti fufang szitáján s a *Néplapot*, amint jön, olvasatlanul a tűzbe dobja. Még csak arra se érdemesíti, hogy föl-vágja. A *Magyar Néplaphoz* azonban annál nagyobb vonzódással ragaszkodik. A *Magyar Néplapért* pénzt is ad, a *Néplap* meg ingyen se kell neki, mert tudja, ha olvasná, utóbb mégis megzavarhatná a fejét. Tehát kerüli a veszedelmet. A kormány azért a *Néplappal* nem is erőszakoskodik. Hanem mást gondolt. Most egy *munkás lapot* akar kiadni, de nem a kormány cége alatt, mert jól tudja: ha a nép fölfedezhetné a játékban a kormány kezét, ez az újság is úgy járna mint a *Néplap*: olvasatlanul kerülne a szemétdobra. De mi már most figyelmeztetjük rá a népet. A kormány föl-szólította az összes jegyzőket, hogy minden községből 10-20 olyan ember nevét küldjék be, kikről föltehető, hogy a megindítandó újságot elfogadják. Ők maguk is tudják, hogy nem számíthatnak valami szives fogadtatásra s azért annak is örülnek, ha valaki ingyen elfogadja a lapjukat. Eppen jelen voltam egyik községi irodában midőn azon tanakodtak: kiknek a nevét lehetne fölvenni és bejelenteni? Valósággal nevetséges volt, amint egyik-másiknak a nevét hol fölirták, hol meg letörölték, amint egyik vagy másik esküdt közbeszóltott: „Az hiába írja föl jegyző ur, az el nem fogadja még fizetésért se.” S nagy örömemre a dolog vége az lett, hogy nem tudtak négynél többet találni, kikről föltehető, hogy a kormány jövődébéli új lapját nem veri a levélhordó hátához. Kedves jó olvasóm! Majd a te községedbe is megküldi ám a kormány most készülő új lapját s talán épen a te nevedre is megjön. Majd a jegyző, szolgabíró, sőt talán a bíró is dicserni és magasztalni fogja. Majd kérnek, hogy csak olvasd el. Hisz nem kell érte fizetni. Ingyen kapod. De az a kérdés: elfogadod-e? föl-vágod-e? be-letekintesz-e? elolvasod-e? Vigyázz! Aki a veszedelmet szereti, elvész abban. Tehát vigyázz! Mit tégy? Ha az én nevemre jönne ily újság, megvetésem jeléül először is leköpném, aztán földtőz csapnám, rátipornék s végül a tűzbe dobnám. A tűzbe, mert a szemétről még fölvezedhetné valaki s megmérgezhethetné vele a lelkét. Minden nyomtatványnyal, mely liberális kezekből kerül ki, én ekkép bánok el. S hogy bánsz el te? Vajjon kebledre öleled-e, mint az ostoba ember, a mérges kigyót?

Zsidó-szocializmus. A zsidók legujabban a *szocializmust* találták föl, hogy az emberiség *szamarabb felét* elbolondítsák vele. Miután pedig az emberiség táborában sok a szamar, érthető tehát hogy a szocialista zsidó kölykek néhol hitellel találnak s táboruk nő. Az alföldön, különösen pedig a vallási élet melegétől át nem hatott rideg keblű korcsmázó kálvinista nép között terjed a szocializmus. Mert igen jellemző, hogy a szocializmus tanát a görbe orru apostolok a *korcsmákban* terjesztik. A korcsma az ő templomuk, a boros meg pálinkás üveg az ő áldozati kelyhük, a káromkodás az ő imádságuk. Ezek a szocialisták. A vallásra nem adnak semmit, a templomot nem becsülik, a papságot feleslegesnek tartják. Világos tehát, hogy az emberiséget baromi állapotba akarják sülyeszteni, mert a barmoknak sincsen se vallásuk, se templomuk, se papságuk. A disznó belefekszik a mocsárba s él gondtalanul. A szocialisták is azt tartják legnagyobb boldogságnak, ha a részegség mocsárában hentesre-hetnek és semmit se kell dolgozniuk, hanem a sült galambok önként röpülnek a szájukba. Minél jobban tökrészeg valaki, annál jobb szocialista. S minél többször mondja föl a munkát és szegi meg szerződését,

annál derekabb legény. Ha a koresmában lumpol, hogy egész családja rongyban jár, akkor jeles emberbarát; de ha a műhelyben szorgalmasan dolgozik s a szocialista zsidóköllyeket megveti, akkor azt mondják rá a szocialista zsidóköllyek, hogy hitvány ember. No hát az ilyen hitvány ember mindig tisztesegebb, mint az egész szocialista tábor, nagyjával és aprajával együttvéve. Javára volt-e olyan valami a kereszténységnek és a keresztény népnek, amit az ő természetes ellenségei, a zsidók terjesztettek? Soha, semmi! Hát most lehet-e hasznunkra az, aminek magvait a zsidók hintegetik? Nem! No lássátok, pedig a szocializmus magvait csámpás lábú zsidóköllyek hintegetik! Igenis, zsidók, komisz zsidók; a zsidóság alja, salakja, ganaja. S a magyar nép ennek a dologkerülő tetves népnek főülne s kedveért szocialisták közé állana? Megverte azt az Isten mind a két kezével, lelki vakossággal és bolondsággal, ki erre képes. — Magyarok, söprüt a szocialistákra és a szocializmusra! Söprüt nekik, söprüt!

Zsidó vitézek. Tatán történt a hadgyakorlatok ideje alatt, hogy egy tartalékos hadnagy, felismerve a régi ismerősöket és rokonokat, egy bolt elé állott a *kisasszonyoknak* szépeket mondani. Regina és Betti nagyon szívesen látták a hadnagy urat, kit azonban a mama nem ismert meg rögtön.

— Kicsoda a tiszt ur? kérdé kihajolva az ablakon.

— No nézd mama, te nem ismered az Adólfot?

A hadnagy jó sorát a *kisasszonyok* finom társaságában megirigyelte egy káplár, ő is talált arra címet, hogy a társaságba vegyüljön. Ez feiboszantotta a hadnagy urat és felháborodásában ezt sugta Regina *kisasszonynak*:

— Ez a káplár azt hiszi, hogy azért, mert ő is egy zsidó, velem egyforma.

Szabadlára helyezés. A budapesti államrendőrség, több külföldről érkezett panasz következtében letartóztatta a minap Fellner Armin zsidót, aki leginkább németországi lapokban hirdette az ő „előkelő” *házasságközvetítő* irodáját. A derek férfiú 10.000 frittól — egy millió forintig terjedő hozományt ígérve raktáron levő menyasszonyaival, kisebb-nagyobb összegeket zsarolt ki a hiszékeny emberektől. A törvényszék most Fellnert, miután a további fogvatartása egyelőre nem szükséges, *ideiglenesen* szabadon bocsátotta. A panaszok dolgában azonban tovább folyik ellene a bünvizsgálat.

Fölbontott ítélet. Tudvalevőleg *Rakovszky István* néppárti képviselőt egy cikk miatt *Szalavszky Gyula* pozsonyi főispán beperelte s a pozsonyi esküdtszék — noha illetékes nem volt — el is marasztalta, mire a bíróság 3 havi fogházra s 500 frt pénzbírságra ítélte. *Rakovszky* ez ítélet ellen a kuriához fordult s a kuria fölbontotta az egész ítéletet, sőt azt is kimondta, hogy *Szalavszky* uram ez ügyben nem indíthat keresetet. Ekkora orrot se kapott ám még se főispán, se ügyész, se esküdtszék. Egész Pozsony ezen nevet most.

Garázda zsidópincér. *Wald Armin* budapesti zsidó pincér a napokban több ismerősével együtt nagyon görbe napot csinált. Hajnal felé már egész alaposan el volt készülve és valamilyen igen józantalan állapotban óbégatni kezdtek, elállták az utat és a járókeleket durván sértegették s nem akarták tovább eresztetni. Egyiket-másikat pedig puhára verték. A botrány nagy volt és rendőr is került elő valahonnan, aki távozásra szólította fel a garázda legényeket. Némi ellenkezés után szét is oszlott a vidám kompánia nagyobb része, csak *Wald* nem tágitott onnan. Nekiesett a rendőrnek és azt egypárszor oldalbaütve, a számát letépve, sőt a kardját is el akarta venni. A rendőr nem is bírta volna

a tökrésze; férfival, ha az időközben összeesődült közönség le nem teperte volna *Waldot*. Megköltözve vitték a főkapitánysághoz a hol reggelre kijözanodva, semmire sem emlékezett. Fogva tartották továbbra is, és megindították ellene az eljárást hatóság elleni erőszak miatt.

Zsidó fufang. *Kecskemétről* *Laczi József* a következő sorok közlésére k'rt föl bennünket: Folyó hó 7-én eladtam a földem termését a zsidónak. A krumplit adtam mtm.-kint 1 frt 50 krért. Mikor kivitettem a vasutra, akkor azt mondta a zsidó, hogy nem kell neki, mert apró. Ezt azért mondta, hogy olcsóbban adjam neki. De nem adtam. Vissza akartam vitetni fuvaros kocsival. Ugy is volt. Mentünk hazafelé. Alattomban a zsidó elküldött egy embert előre, amerre mentünk, egy másik zsidóhoz, hogy vegye meg a krumplit. Persze én figyelembe se vettem. Egyszer csak kérdi: Mit visznek? A fuvaros felelt: krumplit. Eladó? Azt mondtam, igen eladó. Mognézte s megvette 1 frt 20 kron mázsáját. Mikor fizetni akar, kérdi: Hány métermázsa? Feleltem: 14 mtm. 96 kg. Akkor jár magának 14 frt 96 kr. Ennekem több jár, felelém. Ő nem enged. Felakartam a krumplit szedni, de a zsidó magáéhoz öntötte s meg kellett elégednem azzal, amit adott. Ilyen világ van *Kecskeméten*.

Ötven krajcáros termés. Bizony kedve lenne az embernek ezt a kishistóriát vigan elbeszélni, ha nem lenne olyan szomorú. Ketten beszélgettek a rosz szőlőtermésről. Ekkeseredve szólal meg az egyik:

— Kedvem lenne az idei másfél holdas szőlőtermésem 50 krajcárért eladni.

A másik kapott az ajánlaton és lefizette az 50 krajcárt. Azt mondják, a vevő vesztett. Még 50 krajcárt sem ér meg az idei termés.

Haraguznak a zsidók. Azaz nem csak a zsidók, hanem a zsidóasszonyok is. Ami még rettenetesebb. A tatai nőegyesület a király ott tartózkodása alatt jótékony bazárt, azaz vásárt rendezett az árvis károsultak javára. Az árulást a legelőkeőbb hölgyek teljesítették. A zsidóasszonyok, tudvalevőleg nagyon szeretnek páváskodni, főképp, ha a felség szeméi előtt csilloghatnak. De természetüknél fogva szemtelen tolokodók a felség pedig a tolokodókat szereti legkevésbé. Nehogy tehát a királynak valamelyik kellemetlenséget szerezhessen, zsidónőket az árusításnál nem alkalmaztak. Ez fáj most a tatai zsidóasszonyoknak, kik közül sokan tagjai a nőegyesületnek.

Bélyegtelen folyamodványok. A keraskedelemügyi miniszter leiratot intézett a városi hatóságokhoz, melyben azt a határozatot közli, hogy a vásárok és pótvásárok ügyében beadott folyamodásokra nem kell bélyeget tenni.

Lövöldöző zsidó. *Pucher Adolf* egri születésű zsidó kereskedősegéd Ujpesten revolverrel le akarta löni *Kucserka Agnest*. A sikoltozásra berohantak a szomszédok s lefegyverezték a zsidót, ki most dutyiban ül.

Adakozás. A pusztacsaládi templomra begyűlt összeg: 2143 frt. 53 kr. Ehhez ujabban kegyes adományaikkal járultak: *Orbán József* Budapestről 10 frt; *Rupftné Horpácsról* 1 frt; *Néhai főt. Csóka József* nevére 20 szt; nagys. *Ujhely Kálmán P.-Családról* 10 frt; *Molh Ferencz Kapuvárról* 50 kr; *Özv. Molh Bódogné Kapuvárról* 2 frt; *Rosenberger Adolf Kapuvárról* 1 frt; *Varga Adolf Kapuvárról* 50 kr; *Ifju Czeti Vincze N. Lózsáról* 1 frt 50 kr. Keresztény községi adakozóktól 6 frt 12 kr. Összeg: 2196 frt 15 kr. Isten fizesse meg! P.-Család, *Sopronmegye* u. p. *Iván*. Szeptember hó 8-án. *Csóka János*, templomgondnok.

A szocialistáskodás vége. Halasról elszomorító hírt hallottunk. Nemrégiben történt, hogy a szocialista agitátorok lelketlen izgatásaikkal odahatottak, hogy 1 frt 50 kr. napszámon alul nem állottak munkába a napszamosok. Kik pedig azért, hogy legalább a napi kenyeret megszerezzék, ocsóttban szegődtek el, azokat az izgatók vasvillákkal felfegyverkezve haza zavarták. A főbb izgatókat elfogták ugyan, de néhány nap múlva — hogy mily föltételek alatt, nem tudhatni — ismét haza bocsátották, hogy most a már anyagilag s a szocialista elvekkel elcsábított népet annál könnyebben vezethessék a felekezetenélküliség vagy másképp a vallástalanság karjaiba. De nemsokára bekövetkezett a visszahatás is. Most a gazdák úgy segítettek magukon, hogy még az 1 frt 20 krt sem adták meg, hanem amit maguk családjával, esetleg többen együtt el nem végezhetnek, azt veszni hagyják. Mivel a napszamosok semmiképp sem tehetnek szert még kenyérré sem, telve szocialista elvekkel, most már a vallástalanság terére lépnek s csapatosan jelentkeznek azok, kik felekezetlenek, azaz vallástalanok akarnak lenni, mivel azt hiszik, hogy úgy könnyebben szabadulhatnak meg az amúgy is kicsiny egyházi adótól!

Kimutatás és közöney nyilváníítás. A Kolonban, Nyitra megyében, hiányzó plebaniai templom építésére „Magyar Néplapban” f. évi augusztus hó 20-án „34. sz. a. közöltetett aláíratos kérelmem folytán, e lapra való hivatkozással adakoztak a következők:

1) Ifjabb Jámbor János szövő mester Szöllős-Győrök, Somogy megye 1 frt: „Ezen csekély összeget az adományokból Kolonban építendő templomra készséggel adakozom”. 2) Jacsmenik József Tisza-Igar Heves megye, 1 frt: „Szeplőtelen szent szűz Mária és az ő szent Fia dicsőítésével és szívbéli örömmel.” 3) Sipos Jozefin okl. óvó nő Veszprém 1 frt: „Vajha többet tehettem volna! Vajha eljárásomat igen sokan követnék!” 4) Schaffer Endra Felső Eőr, Vasm. 1 frt: „Isten háza építésére szent Szűz Mária nevében.” 5) Ellinger Ödön Esztergom 2 frt: „Fogadja oly szívesen, a mily szívesen nem csak ezt, de többet is adnék templom építésére és az Isten dicsőségére.” 6) Gaál Péter erdőőr és neje Varga Margit, Nova, Zala megye, 1 frt 25 kr. „Templom felépítésére segélyként felejtünk szegénységünkben”. Összesen 7 frt 25 kr.

Szívem lelkemben meghatva — e nemes jó lelkék áldozatkészségeért és a küldött adományokért hála köszönetemet mondom, kérvén az Ur Jézus Krisztus Urunkat Megváltónkat és az ő szeplőtelen szűz anyját, Magyarország védasszonyát, Szent Rozsáfűzér Királynéját, áldják meg bőségesen a nemes jötevéket földi és mennyei javakkal és az örök élettel!

Üdvözöltessenek az Urban az ezek után következők!

Kelt Kolonban, 1897. szept. 12-én.
u. p. Nyitra-Ghymes.

Fülöpp László
plebános.

Kimutatás. Nyulason, Moson megyében tervezett Szent-Szív templomára begyűlt az utolsó kimutatás szerint: 6962 frt 27 kr.

Ehhez ujabbán a következő kegyes adományok járultak:

Tétről, Győr megyéből Nagy András telkesgazd. 1 frt. Nyuláról Offertorium 4 frt 44 kr.
Tehát az építési alap jelenleg 6967 frt 27 kr.
Isten fizesse meg!
Nyulason, 1897. szept. 12.

Házay Lajos plebános.

„Az Üdvösség utja” Lig. sz. Alfonz hirneves könyve, füzve 1 frt, kötve 1 frt 50, 2 frt, 4 frt. Megrendelhető Vácon Varga M. karkáplánál.

A főtisztelendő papság és t. olvasóink becses figyelmét felhívjuk, mint elősmert és többször kitüntetett orgonagyáros **MOZSNY VINCZE** ur üzletére. Lakik: Pozsony, Stefánia-ut 29, saját ház.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GA VORA JOZSEF** egyházi szerek mintázatát Budapest váci-utca 17.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Máté apostol és evangélista

Szeptember 21.

Első, ki az Ur Jézus életét és tanítását megírta, sz. Máté apostol és evangélista. Ez irata az evangélium. Megírta pedig ez evangéliumát Krisztus Urunk születése után 61—63-ik, vagy Krisztus Urunk mennybemenetele után 28—30-ik évben.

A zsidóktól megtértek részére és azért a szir-kald nyelven írta meg evangéliumát, amely nemsokára görög nyelvre is lefordított, hogy a megtért görögök is olvashassák.

Sz. Máté evangéliuma, mivel elsőnek jelent meg, a 4 evangélium közül az első helyen is áll.

Sz. Máté mellé, kép in embert is festenek. Azt jelik ezzel, hogy sz. Máté Jézusról főleg mint emberről írt, mint az ember fiáról mintegy azt igyekezett kimutatni, hogy Jézus Krisztus az ő isteni természetével mellett valóságos emberi természettel is birt.

Sz. Máté evangéliuma 28 fejezetre van felosztva. Szól pedig fejezetenként a következőkről

1 fejezetben Jézus nemzetség táblája van közölve s amint az angyal biztosítja Józsefet, hogy Jézus Istennek fia.

2. fej. a napkeleti bölcsékről, a kisdetek legyilkoltatásáról, az egyiptomi menekülésről szól.

3. fej. Keresztelő Sz. János prédikál és megkereszteli Jézust.

4. fej. Jézus a pusztában 40 napon át böjttől és imádkozik. Az ördög megkísérli Jézust. Jézus elkezd Galileában tanítani. Pétert, András, Jakabot, Jánost, a halászokat, apostolaiul választja. Betegeket gyógyít. Híre messze elterjed.

5. fej. Jézus tanít a boldogság hegyén.

6—7. fej. A hegyi beszéd folytatása.

8. fej. Jézus meggyógyít egy poklost, meggyógyítja a kafarnaumi százados szolgáját, Péter napát, a hozzá vitt sok ördögösti; lecsendesíti a háborgó tengert; a tengeren túl két ördögösti szabadit meg az ördögösti.

9. fej. Kafarnaumban egy inasakadttat gyógyít meg. Apostolaiul hívja Mátét, a vámost, a mi szentünket, az evangélistát. Meggyógyítja a 12 év óta vér folyásban szenvedő asszonyt, feltámasztja Jairusnak, a zsinagóga fejedelmének leányát, két vaknak vissza adja szemé világát, s ördögösti megszállott némanak a beszédet.

10. fej. Jézus a névszerint felsorolt 12 apostolt oktatja.

11. fej. Ker. Sz. János a fogságból Jézushoz két tanítványt küld, hogy ezek meggyőződjenek, miszerint Jézus a Messiás. Jézus szól ker. Sz. Jánosról. Jajt kiált Korozain, Betsaida, Kaifas városokra, az ő hitelenségök és megátalkodottságok miatt.

12. fej. Jézus menti tanítványait, akik szombaton buzakalászokat morzsoltak szét kezeik között. Szól szombatról. Szombaton meggyógyít egy elszáradt kezű embert. Védekezik azon ráfogás ellen, mintha ő az ördögök nevében üzné ki az ördögöket; feddi a farizeusokat.

13. fej. Jézus példabeszédek mond, a magvetőről, a jó magról és a konkolyról, a mustármagról, a kovásról, a drága gyöngyről, a hálóról. Az emberek kicsinylőleg nyilatkoznak Jézusról Názárethben. Jézus ott nem sok csodát tesz hitelenségük miatt.

14. fej. Keresztelő Sz. Jánost, Heródes, leánya kívánságára lefejezteti. Jézus a pusztában 5 kenyérral és két hallal 5000 embert kielégít. Éjjel a tengeren jár. Péter hozzá megy. Péterrel együtt az apostolok hajójára száll; a vihar lecsendesedik.

15. fej. Jézus megfeddi a külsőségek után kapkodó farizeusokat. Tirus és Szidon környékén egy kananei asszony leányát megszabadítja az ördögtől; — sok beteget gyógyít a galíciai tenger mellett; — 7 kenyérral és kevés hallal 4000 embert kielégít. Magadan határába megy.

16. fej. A farizeusok jelt kívánnak Jézustól. Jézus Jónás próféta jelét adja nekik. Fülöp Cszarea környékén Péter vallomást tesz Jézus Istenségéről. Jézus Pétert az egyház fejévé teszi. Megjövendőli szenvedését, halálát.

17. fej. 6 nap mulva Jézus Tábor hegyén színében elvátozik. A hegy lábánál egy ördögös fiút meggyógyít. Ismét megjövendőli szenvedését, halálát.

18. fej. Jézus a vetélkedőket alázatosságra inti. Szól a botrányokról, — az eltévedt juhokról, — a testvér feddésről, a megbocsátásról.

19. fej. Judeában Jézus szól a házasság fölbonthatatlanságáról; — az ifjunak ajánlja, hogy adja el mindenét és kövesse őt, ha tökéletes akar lenni. A világ elhagyásának jutalma.

20. fej. Példabeszéd a szőlőművesekről. Jézus ujra szól szenvedéseiről, haláláról, feltámadásáról. Jakab és János Jézus mellett kívánnak ülni a mennyországban; Jerikó mellett két vakot meggyógyít.

21. fej. Jézus ünnepiesen bevonul Jeruzsálembe. A templomból kiüzi a kereskedőket és vevőket. A teméketlen fügefái elátkozza, az kiszárad. A farizeusok és irástudók kérdőre vonják Jézust. Jézus is kérdést intéz hozzájuk. A farizeusok elhallgatnak. Jézus példabeszédet mond két fiúról s a gonosz szőlőművekről.

22. fej. Példabeszéd a menyegzői vendégségről. Jézus szól az adóról, a halottak feltámadásáról, a legfőbb parancsról. Jézus Dávidnak fia is és ura is.

23. fej. Jézus szól a farizeusokról és irástudókról. Jajt kiált rájuk képmutatásuk miatt; kigyóknak, viperafajzatoknak nevezi őket.

24. fej. Jézus megjövendeli Jeruzsálem és a jeruzsálemi templom elpusztulását, az utolsó ítéletet; a halál bizonytalan órájáról szól.

25. fej. Példabeszéd a 10 szőlőről, a talentumokról; Jézus szól az utolsó ítéletről.

26. fej. Jézus husvét előtt két nappal szól az ő haláláról. A farizeusok tanácsot tartanak Jézus ellen. Mária Magdolna Jézus lábait megkeni Bethaniában. Jézus apostolaival Jeruzsálemben elkölti az utolsó vacsorát, imádkozik az oiajfék hegyén, Judás őt csókkal

eláruja. Péter kardot ránt, védi Jézust; Jézus visszatéteti a kardot. A zsidók elfogják Jézust, Kaifas főpaphoz viszik, ott halálra méltónak ítélik. Péter a főpap udvarán megtagadja Jézust. Megbánja vétkét, elhagyja a főpap udvarát.

27. fej. Krisztust Péter elé viszik. Judás felakasztja magát. Pilátus szabadon akarja bocsátani Jézust, de végre megfélemlik és halálra ítélik. Jézust megostorozzák, kihurcolják a kálvária hegyére, keresztre feszítik. Jézus meghal. Este Arimathei József Jézust leveszi a keresztről, sírba helyezi. A zsidók követ hengerítenek a sír elé, azt löpésévelik és öröket állítanak melléje.

28. fej. Jézus feltámad. A sírhez jött asszonyoknak angyal tudtára adja Jézus feltámadását. A sírt őrző katonákat a zsidók megvesztegetik. Jézus megjelen a jámbor asszonyoknak, majd apostolainak, átadja apostolainak hatalmát a mennybe es a földön; elküldi őket a világba.

Sz. Máté vámos volt. Foglalkozása olyan megvetett volt, mint napjainkban a végrehajtó, vagy a finác mestersége. A legutolsó, a legbecstelenebb állás volt az. Akire rámondták, hogy vámos, arra már minden rosszat rámondtak, úgy mint ha rá mondják valakire, hogy gazember, vagy végrehajtó, arról már rosszabbat nem lehet mondani, mert az nem ismer tisztességet, nem ismer becsületet, könyörületet. Azért is a végrehajtóságra érzékeny ember nem is igen vállalkozik, mert nem képes eltűrni azt a sok mocskot, piszkot, nem ritka átkot, amivel a végrehajtót az ő sokszor könyörtelen, lelketlen, szemtelen viselkedése miatt, házról-hazra fogadják. Mondják, hogy van tisztességes, becsületes ember is a végrehajtók között, de hogy az olyan ritka, mint a fehér holló.

Jézus is az ő tanításában, midőn a legelvetettebb emberről szól: a vámost, az adószedőt említi.

„Aki az anyaszentegyházra se hallgat, úgy mondja, legyen neked, mint a pogány és a vámos”, akik az egyházhoz nem tartozhatnak.

Egy példabeszédekben is szól (farizeusról és) a vámosról.

Zakeus, a vámos pedig nyíltan bevallja, hogy bizony ő sokat csalt.

A zsidók is megszólták azért Jézust, hogy a vámosokkal együtt evett, azokkal a cégéres bűnösökkel.

Jézus Mátét, akit Levinek is neveztek, Genezáret tava közelében, a vámon ülni látta. Arra ment és hívta őt, mondván neki: „Kövess engem”.

Máté azonnal követte is Jézust és hű kísérője maradt. Hogy pedig vámos társait is valamiképp Jézus-hoz vezethesse, összehívta őket vendégségre és Jézust is.

Mikor pedig ezen a zsidók megbotránkoztak, hogy az Ur Jézus a bűnösökkel társalog: Jézus azt felelte, hogy nem az egészségeseeknek, hanem a betegeknek van szükségük orvosra, mert hogy ő nem az igazakat, hanem a bűnösöket jött hívni és üdvözíteni.

Sz. Máté, habár az ő evangéliuma a leghosszabb, önmagát csak mint megtérő bűnöst említi. Különbösen hallgat magáról. A többi evangélisták Lévi néven említik.

Sz. Máté az Ur Jézus mennybemenetele után a zsidók között tanított, majd Ethiópiába, vagyis Szerecsenszországba ment, amelynek királyát, Egípet egész udvarával együtt megterítette, miután leányát hallottai-ból feltámasztotta.

A király legidősebb leánya, Ifigenia sz. Máté tanítása következtében szüzi életet fogadott, sőt másokat is ily életre, egyesületbe vont.

Egip halála után az új király, Hirták, Ifigeniát nőül kívánta venni Ifigenia azonban a házasságról hallani se akart.

Hirták tudta, hogy Ifigenia sz. Mátéra föltétlenül hallgat, azért megparancsolta Máténak, hogy Ifigeniát az ő jelenlétében beszélje rá a házasságra.

Sz. Máté szolt is a sz. házasságról, dicsőítette azt, azután azonban a sz. szüzességet kezdte magasztalni, azt a házasságnál sokkal dicsőbbnek állította.

Ekkor Hirták dühösen elrohant, katonáinak pedig meghagyta, hogy Mátét öljk meg. A katonák felkeresték Mátét; meg is ölték, épp, amikor a sz. mise áldozatot mutatva be.

Sz. Máté ily módon a szüzesség áldozatává lett.

Sz. testét a 10 dik században Olaszországba, Szalerno városába vitték. Ott nyugszik maig is. Sz. Máté bűnös volt. Megtért, buzzó apostollá lett.

Ne csüggedj szegény bűnös lélek! Isten az ő irgalmasságában a te megtéréseket várja. Mikor térsz már igazán, komolyan ahhoz a jó Istenhez?

Sz. Máté, mint vámos a jó Isten VII. parancsolata ellen vétkezett. Lopás, csalás, kártevés által te is sokszor vétkeztél e parancsolat ellen.

Sz. Máté elhagyta a bűnt s követte Jézust. Te Jézust is követni akarod, de bűnödet se akarod elhagyni. Nem jól van az így. Hiába! Nem szolgálhattok az Istennek is, meg a mammonnak is.

Isten örökkévaló, a mannon mulandó. Mért becsüld többre a mulandót az örökkévalónál?

Sz. Máté könyörögj érettünk, hogy mi az örökkévaló Istent mindenkor eléje helyezzük a föld összes kincseinek. Az örökkévaló Istent örökké bírassuk.

Sz. Alajos társulata.

„Sz. Alajos montferrati tartózkodása alatt nagy buzgalommal neki fogott a római és görög remekírók olvasásának s azokban szép heladást tett. De ezek közül mellőzte az érzékingerlő, csélesap verselőket s inkább a komolyabb Seneca, Plutarch és Valérius Maximus erkölcsnemesítő irataiban gyönyörködött. A szebb helyeket ki is irogatta, hogy azokat saját fogalmazásaiban s épületes társalgásaiban felhasználhassa.“ (Rosty. Sz. Alajos élete, 40. l.)

Mielyik a te legkedvesebb olvasmányod? Mit tanulsz legszivesebben?

Tanulj kedves ifju, teljes odaadással! Nem édes szüleidnek, nem a tanár uraknak, hanem önmagadnak tanulsz.

Ne sokat, hanem jól. Non multa, sed multum. Ne szokjad meg a „majd megtanulom“, még van idő“ féle könnyelműséget.

Láss a tanuláshoz lehetőleg azonnal a lecke feladása után.

Amig a leckédet alaposan, jól meg nem tanulod, addig ne tágíts! Addig a sok mindenféle olvasmány hadd pihenjen.

Miféle szeretsz leginkább olvasni?

Lásd, sz. Alajos az érzékingerlő olvasmányokat nem szerette. Hát te, kedves ifju?

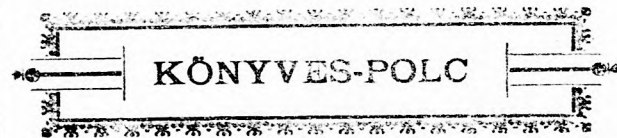
Nem tartozol-e te azok közé, akik épp az ilyen-félék, regények . . . olvasásában lelik legfőbb örömeiket; ilyenek olvasásával ölik el a tanulási drága időt? . . .

Az ilyenféle olvasmányok felizgatják a fantáziát s azt fektelen csapongásra ingerlik. A csapongó fantázia légvárakat épít, ábrándozóvá, el-elmélmázóvá teszi az ifjut. Az ifju elunja a komoly, elme, értelemmel-

tető tanulást. A legkomolyabb tanulmányon is csak oly gyorsan igyekszik átfutni, mint a regényen. A legkomolyabb gondolkodásába, vagyis az értelem munkájába bele-bele ártja magát azután a tulcsapongó, féktelenkedő fantázia. Az ifju értelmét munkájában megzavarja, megakadályozza. Az ifju a kellő időre nem készült el munkájával, nem tanulta meg a leckéjét, nyugtalan. Másnap, harmadnap ez ismétlődik. Elvész a drága idő, nap-nap után . . . Itt az ismétlés ideje . . . Az ifju előtt az elvégzett anyag jóformán ismét ül. Nem bír vele. Az évi gyenge feleleteket kijavítani nem képes . . . keveset tanult, keveset tud s e keveset is csak felületesen.

És a felingerelt érzékiség, mennyi rendetlen gondolatnak, kívánságnak, gyönyörnek, bűnnek az oka? . . .

Vigyázz, kedves ifju! Napi leckédet ernyedetlen szorgalommal tanul!

A magyarországi katolikus egyházi vagyon tulajdonjoga. Irta Török Kálmán, egri főegyházm. pap, érs. finanszíró. — Szerző vezérelve: A „tulajdoni jogok kérdésétmindenkor a szerzés gyökerére és eredetére kell visszavezetni.“ Ehhez mérten fejti ki alapelveit s nyomban tárgyalja egyik főtételest: Kit kell tekinteni a kath. egyházi vagyon tulajdonosául?

A muuka Ára 2 frt. 50 kr. Megrendelhető: Ridárcsik Imre egyleti titkárnál (Eger, érseki udvar) és Beznák Gyula bizományos könyvkereskedésében (Eger, Széchenyi utca).

„Christliche Volksbibliothek zur Wehr und Lehr.“ Ezzel a címmel Auer István, a „Christliches Volksblatt“ szerkesztőjének szerkesztésében, szeptember 1-én egy új keresztény vállalat indult meg a Szent Gellért-nyomda kiadásában. A vállalat célja hasznos, oktató, szórakoztató olvasmányt nyújtani a magyarországi németajku keresztény népnek. Havonkint egy-egy csinosan kiállított, 1—2 ivre terjedő füzet fog megjelenni, felváltva erkölcs-vallási, társadalmi, gazdasági és elbeszélő tartalommal. A könyvtárt a leg-szegényebbek is megszerezhetik, a mennyiben az egyes füzetek árát a kiadó, tekintettel a nemes célra, a felvilágosítás és keresztény művelődés érdekében 6 krban állapította meg. — Az első füzetben Zundl Péter pápai kamarás érseki irodavezető mesteri tollal az ez évi május 27-én végbe ment kettős szentté avatást írja le egy római utazás keretében. A füzet 32 oldalra terjed s a két új szent, Fourier Péter és Zaccharia Antal arcképe díszíti. Az izléssel kiállott, a célnak minden tekintben megfelelő füzet megrendelhető a „Christliches Volksblatt“ kiadóhivatalában (Budapest, VIII. Práter-utca 44 sz.) — Részünkről melegen ajánljuk a derék keresztény vállalatot ugy a papság, mint minden népbarát szives figyelmébe.

Zarándy A. Gáspárt, a néppárt egyik legbuzgóbb hívét, a Magyar Néplap 1897. márcz. 19. számában megjelent: „Lecke az ügyészségnek“ című cikkért az ügyészség megsértése miatt ismét sajtópörbe fogták. Nincs mód előzetesen megátolni az indokolatlan panaszok tárgyalását. Csak az esküdszék tehet igazságot. Azért Zarándy A. Gáspár bizalommal fordul elvtársaihoz, hogy mint egy elvnek hívei és egy sereg

harcosai könnyítsék meg neki a még fölmentés esetén is aránytalanul nagy perköltség viselését azzal, hogy rendkívül finom papíron, drága mediaeval antiqva petit betűkkel nyomott, francia kiállítású könyvét megvegyék, a melynek tartalmát kellőleg megbecsülhetik abból, hogy ezek az elbeszélések az Alkotmányban, Hazánkban, Nemzeti Ujságban, Magyar Allamban, Magyarországbán, Egyetértésben, Herkó Páterben, Budapesti Hirlapban stb. lapokban megjelent tárcák közül valók s így a nyilvánosság kritikáját már kiállták. A könyv ára 70 kr., a mely utalvánnyal küldhető be Zarándy A. Gáspár nevére Budapest, IX. ker., Czucor-utca 6 fődszint 13. ajtó. A jó ügy megérdemli a pártolást. Mutassuk meg, hogy nemcsak ellenfeleink segítik egymást!

✻ LEVELEZÉS ✻

Szilágyi György, a szövetkezetek vándorapostola legújabb utjáról, a következő levélben számol be.

Főtisztelendő Szerkesztő ur!

Legutóbbi levelemben irtam, hogy szövetkezeti boltok alakítása céljából Tengődre — s onnan Igalba megyék. Azonban, a dombóvári állomáson az értényiek fölismerve, arra kértek, térjek be Érténybe, a szövetkezeti bolt megalakítására, mivel a ker. nép, más életre való községek példáját követve, mindenáron szövetkezeti boltot akar.

A meghívást örömmel fogadva s fáradságot nem ismerve tértem be Érténybe, hol az előkelőségeknél tett tisztelgés után folyó hó 5-én tartottam meg szent ügyünk érdekében beszédemet, melynek kifolyása az lett, hogy aznap este már 156 taggal s körülbelül 190 (20 frtos) törzsbetéttel az „Értényi Önszegélyző Szövetkezet” megalakult, — dacára, hogy minden községben, akadnak ellenláhás „karifau”-sok vagyis „Judás”-ok, kiket a becsületes és önzertes keresztény polgárok utálni s leköpní szoktak.

Van szerencsém a fentidézett szövetkezet igazgatóságának névsorát alább közölni:

Elnök: Simon György birtokos, II-od elnök: Bedő József iparos, igazgatósági tagok: Marity János, Svasznek Mihály, Drávec János, Hadnagy József, Simon János, Varga János, Sifter Ferenc, Szili István, Márton Lajos és Hábedii Gábor.

Felügyelőbizottsági tagok: Elnök: Főtisztelendő Fölkér Mátyás róm. kath. esperes ur, Pintér János k.-tanító. Szücs József és Rajzer Márton.

A szövetkezet jegyzője: Grau Géza tanító.

Pénztáros: Simon György birtokos.

Megemlítem továbbá azt, hogy Értényben dolgozat végezve rögtön főhadiszállásomra, Igalba mentem, hol e hó 7-én szolgabírósnál tett tisztelgéseim és a hivatalos bejelentés után f. hó 8-án, kisasszonynapján, d. u. 4 órakor tartottam szent ügyünkben beszédet, melynek eredményéről a befejezés után referálok, mely után ugy a szt. ügyet mint csekélységet is nagybecsű jóindulatába ajánlottan maradtam főt. szerk. urnak.

Igal, 1897. 9/10.

tisztelő szolgálja
Szilágyi György.

Igalból az ügy rendezése után rögtön utazom Veszprémmegeyébe, ugyanez ügyben.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Miután becses lapjában arra kéri a községeket, ahol már megalakult a szövetkezet, jelentsék azonnal a szerkesztőségnek, örömmel tudatom, hogy miután a tavasszal a szomszéd Bányog, Bodenhely és Csécseny községekben megalakult, (nem tudom jelentették-e már?) mi sem maradtunk hátra. Megalakult Borossány Lajos káplán elnöke alatt minálunk is. Junius 17-én már megnyit a szövetkezeti bolt s rövid idő alatt kétezer forint volt szövetkezetünk pénzforgalma. Most pedig némi nehézségek után kinyertük az utcai italmerést, t. i. a sör és pálinkamerést. Épen még ez kellett. Midőn a bolt megnyit, már akkor ütöttünk egyet a nyakunkon élőködő vörösbőrű piócáinknak a hátán, hogy csak ugy nyujtogatták geryna nyakukat a boltunk felé. De most, hogy italmérése is van a szövetkezetnek, ezzel ütöttünk a derekukra olyant, hogy csak ugy kutyorognak erre arra. Olyan jó páinkát hozott a szövetkezetünk, hogy aki megisza annak csak jó kedve van, hanem a zsidaink ugy megrészegedtek tőle, hogy talán sohase jőzanodnak ki. Járnak-kelnek a faluban, egyik a másikhoz tolja a szent Mihálynap levegőt, amelylyel viaskodnak, mint a légy, mert vesztőket érzik. Hanem keresztben álló szemük mind a szövetkezeti bolt felé van irányítva.

Szövetkezetünk mint egy 200 tagot számlál, ki több, ki kevesebb részvénnyel. És akik nem tagjai a szövetkezetnek, azok bizony csak annyian vannak, hogy ha minden fillérüket egy zsidonak hordják is, (ha lennének olyan szamarak, hogy a saját keresztény testvérjük boltját elkerülve ezt tennék,) még se képesek életét fent tartani.

Tehát szövetkezetünk erően áll, dacára hogy a zsidók mindent megpróbálnak. Csajják magukhoz a népet; hol meg fenyegetőznek. De mindába!

Ugy kell nekik. Megérdemlik. Mindig a néppel tartottak, míg a magok hasznát látták, csak akkor nem, midőn a nép nehéz munkára, vagy a templomba ment, meg akkor se, midőn a nép imádkozik, meg akkor se midőn a nép képviselőket választ; meg jaj de sokszor nem! Hanem ha a nép boltjukba vagy koresmájukba megy, akkor tudnak parolázni a néppel. Hanem ezután majd látogassák csak egymást a zsidók; majd mi az Isten szt. segítségével saját jóügyünk előmozdítására fáradozunk. Így kell megverni a zsidókat.

Ahová ez a kis lap eljut és a községükben nincs még ilyen szövetkezeti bolt, arra kérem keresztény testvéreimet, hogy ha meg akarják tanítani ez erőszakos bandát, ne bánták másképp, (mert némely községben vannak hevesebb vérű emberek, akik készek volnának hamar botot ragadni ellenük.) ne! így ne tegyenek, hanem állítsanak egy szövetkezeti boltot és aztán meg lesznek verve úgy, mint a rozs, amidőn hatosban csépelik. Aki pedig csak úgy pofon akarja vágni, ezt se tegye kézzel, hanem csak a zsidónak fülehallatára szólja el magát, hogy szövetkezeti bolt! Erre aztán a vörös szín kékes, halavány, majd sárgává lesz.

A hol pedig már a szövetkezeti bolt megalakult, de még nem jelentették, azokat meg arra kérem, tudassák minél előbb a tek. szerkesztő urral, aki majd becses lapjában, mint zsidóvesztő mérget, az ország minden részében szét ereszti, ujabbnál ujabbakat, mindaddig, míg ezek a herék mint a trágyagöz, el nem párolognak az országból. Ha mindjárt a holt tengernek a legfenekére, a bé. ahinár közé keverednének is, akkor se sajnálnám őket. Ugy-e de kemény szívem van!

Szováth, 1897. szept. 8.

Igaz tisztelője
Torma Sándor.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

A vallásos buzgóságnak egyik legszebb tanujelét akkor adja a hívő, mikor elhagyva házi kényelmét s lerázva magáról minden földi gondot, vándorbotot ragad kezébe és elzarándokol egy-egy olyan bucsujáró helyre, melyet Isten különösen megszentelt, különféle kegyelmeinek kiárasztása által. Ilyen bucsujáró hely hazánkban is több van, aránylag több van, mint a világ bármely más országában, jeléül annak, hogy a magyar nemzet Mária pártfogása folytán különös kegyelmében van Istennek már századok óta. Vagy talán csak volt? Bizony majdnem azt kell mondanunk, hogy csak volt, mert bünei az utóbbi időkben méltatlanná teszik őt a kegyelemre. Szerencse, hogy még mindig vannak hithű lelkék, akik követve őseink példáját, nem szünnék meg kéréseikkel östromolni az eget bocsánatért. Csatlakozzunk hozzájuk legalább lélekben!

A szerkesztőség üzenetei

V. K. Tótkeszi. Azok az utazók, kik azt terjesztik, hogy a központi áruaktárban most még semmit se lehet rendelni, szemérmellenül hazudnak. Mert már *mindent* lehet rendelni. Különben is azt tanácsoljuk: ne álljanak szóba semmiféle utazó ügynökökkel. Elképzelhető, milyen percentre kell dolgozni olyan kereskedőnek, ki meg utazót is tart. Mert egy ilyen utazónak napi díja 10—12 frt ám. S azt a fizetést minden kereskedő a kereskedéséből veszi be; vagyis azoktól, kik nála vásárolnak. Tehát aki utazókat is tart, annak nagyobb haszonra kell dolgozania, mint annak, ki utazót nem tart. — S. K. Ujvár. A Károlyi-féle fogyasztási szövetkezetek célja se rossz. Sőt határozottan jó: a kis embereket szövetkezeti úton erősekké tenni. A mi célunk is ez, azzal a módosulással, hogy mi a *keresztény* kisembereket akarjuk összekötni. A különbség tehát lényeges. Károlyiék nem mernek határozottan *keresztény* irányban mozogni, míg mi *keresztény* mozgalmat csinálunk. Hogy pedig a mi mozgalmunk *keresztény* jellegű, annak három oka van. Egyik az, hogy a zsidókat nem kell támogatnunk, mert azok anélkül is elég erősek. A keresztények azonban nagyon is rászorulnak a támogatásra. A második oka az, hogy a zsidók csomagokban összetartva egy nagyon erős szövetséget képeznek, melyből a keresztény nép századokon át mindig ki volt zárva s ma is ki van zárva. A harmadik ok pedig az, hogy ahova a zsidóság beférkőzhetik, ott az uralmat, a vezérszerepet magához ragadja, a keresztényt háttérbe tolja, később egészen kiszorítja s az intézményből származó hasznót mind magáé zsebre. Ez okból csináljuk mi a szövetkezeteket bevallott és határozott *keresztény* alapon. Mindenkorra biztosítani akarjuk ezek áldását a keresztény népek. Világos tehát, hogy a Károlyi-féle szövetkezetek különböznek a mi szövetkezeteinktől. Károlyiék félnek attól, hogy antiszemitáknak mondják őket, ha keresztény alapon bírnák szövetségére a népet s a zsidókat kizárják. Mi nem félünk ettől. Mi bátran valljuk magunkat keresztényeknek s büszkék vagyunk keresztény voltunkra. Tirátok bizzuk tehát annak megítélését, hogy melyik szövetkezet üdvösebb a népre? Csatlakozzatok az üdvösebbhez. — H. J. Köröshegy. Váci-utca 74. sz. — L. J. Kecskemét. Pörölje az a család-

zsidót. Nem kell kímélni a gazokat. — Szilágyi György. Isten áldja meg minden lépését. Csak alakítsa egymásután a szövetkezeti boltokat. A népet ki kell venni a zsidóság kezéből. A zsidóság az, mely a naplopó szocializmus borzalmaiba vezeti a népet, ha ki nem izzák e hazából az izgató gazembereket. Vizsgáljuk csak meg a szocializmus vezetőit: mind zsidók. Zsidók találtak ki, zsidók terjesztik mindenütt. Nálunk is, Magyarországon. A zsidók vezetnek falvakat a népet s juttatják börtönbe, míg ők uraskodnak. Egész életükben nem dolgoznak semmit, még nyulbört se szednek, mégis urak, a bolonddá tett nép pénzéből, melyet gaz módon kicsálnak minden munkástól, ha otthon tíz gyermek várja is a kenyeret. E család fajt ki kell pusztítani az országból, mert másként az pusztítja ki a magyar népet. Az alföldön máris rettenetesen elbolondították a szegény napszámosokat. Soha se hittük volna, hogy magyar ember annyira is megalandulhasson, hogy zsidóban jötevőjét lássa, a zsidót barátjának gondolja s a zsidó szavára halgasson. No hát a szocialisták ezt teszik. Hitvány népcsaló **zsidókölyökek** szavára hallgatnak s azokat tartják barátaiknak, kik a magyart lassankint barommá teszik. előbb leitatják, azután földjét, házáat gazmódon elrabolják. A szocializmus mérget addig nem tudjuk kivenni a nemzet testéből, amíg csak mindenféle keresztény boltokat nem állítunk és a zsidókat arra nem kényszerítjük, hogy itt hagyják e hazát. Akkor majd hurcolkodni fognak azok a bicsakkal keresztelt suhancok is, kik most a szocializmus köpönyege alatt népcsalásból tengetik gaz életüket. Tehát csak rajta, keresztény boltot mindenfelé, az egész országban. Ámde midőn egy-egy boltot megállítunk, arra is legyen gondja, hogy az a bolt keresztény talajon maradjon s a központi áruaktárból fedezze minden szükségletét. — Pécs. szakácsok csak szakács mellett tanulhat. Iparkodjék valami urasági, vagy vendéglői szakács mellé kerüni kústanak. — N. I. Sz.-Antal. A szives sorokat köszönjük. Rabaitól nem három forintot kértek, hanem csak 1 frt 45 rt s nem 96-ra, hanem a jelen év második felére. Ugyanis az évfolyamra 1 frt 55 krt fizetett s miután a díj 3 frt, még 1 frt 45 krnyi hátraléka van. Szeretném azt is tudni, hogy a naptárakból hány példány is maradt el a múlt évben. A 98-dikiből fogjuk pótolni. Bonifáciáért, hogy megírja, de nem írta meg. — M. J. Rimaszombat Majd ajánljuk. — T. F. Esztergom. A patkányüzőfü neve: *Cynolossm officinale*, magyarul: *orvosi Árnő*; leírása Diószeghy Sámuel debreceni prédikátor és Fazekas Mihály főhadnagy magyar fűvészkönyve szerint: öt himes, egy anyá, csészéje öt hasábos, bokréája töltéses, magja 4, himszálai a bokréájánál kisebbek, levelei széles lánzsások, vállba szűkebbek, pilyhesek vagy selymesek, levele világos zöld, virága piros néha fehér, egérszagu. Patkányok elűzésére csak virágzaskor alkalmas, ekkor a patkánylyukakba vagy a patkányutányára kell rakni nagyobb mennyiségben. Ném. t. neve: Hundzunge. Schmidijm Eduard „Populär Botanikájában“ azt írja róla: Röhrige, trübrothe Blumen, und unten weissfilzige Blätter, widerlich nach Mäusen riechend. — Gr. Z. I. Temerin. Amennyire nálunk a zsidókat dédelgetik, annyira veszedelmes keresztény lapra nézve az efféle közlemény közzététele. — 948. Nincs rendes árjegyzése. Megegyezés szerint adják el. Nem lévén piaca, olcsó. Nagyban legfőlebb 40 forintot adnak métermázsáért, de szállítva. — Sz. L. Sárváron. Minden könyvkönyvkereskedésben kapható; Szombathelyen is.

A kiadóhivatal üzenetei.

K. J. Kraszna-Horkaváralja. — Cs. J. Génerlak, Rendben van. — Cs. J. Kis-Hegy. — J. P. M. Szt.-Márton — H. I. Páli. — S. I. Lazi. — K. J. Rába-Patona. — T. J. Döme-föld — id. Cz. I. Bar. Vaszar. Pénzük megjött — M. B. Török-Szt.-Miklós. Előfizetése december végén jár le. — P. I. Tot.Györk. A lapokat mi rendesen utnak indítjuk; a füzetek pedig most vannak sajtó alatt — D. A. Zeliz. Előfizetésük e hó végével jár le. — Z. J. Bazija. Sziveskedjék címszállag számát tudatni. — G. J. Norá. Előfizetésük szept. végén jár le. — E. K. Fokszabadi. A hátraéért s december végéig a lapjartásért 1 frt tőssék beküldeni.

Budapesti piac.

Gabonapiac. *Buza*, bányási 60—60 — Tiszavidéki 12-20—12-75 Pestvidéki 12-15—12-65 Fejérmegyei 12-20—12-70 Bácskai 12-52—12-62

Rozs 8-30—8-35
Árpa 6-60—7-30
Zab 6-05 6-40 frt.
Kukorica 5-20—5-15.
Moharmag 6 frt. — *Kendermag* 7—7-50 frt. — *Mák* 19—23 frt. Mind 100 kilonként.

Sertésüzlet. Az árak egyre emelkednek. Árak: Szerbiai 54—55 1/2 kr. tiszta súly szerint kilogrammonként.

Élelmezések. *Kukorica* 5-20—5-30 frt.

Élelmiszerek. *Tojás*, ára e héten egy keveset esett. Ládában 1440 darab első minőségű 31 1/2—22 1/2 frt. Másodrendű 27—29 forintig. — *Baromfi*: Hizott libák 3-20—6-70 frt. etetett libák 2—2-80 frt. csirkék 35—50 kr. kirántani való csirke 60—70 kr. sütni való csirke 80—1 frt, hizott kaesák 1-20—1-30 frt. Mind páronként, nagyban.

Zöldség: Sárgarépa 100 kötés 50 kr.—5 frt. Sárgarépa méterként 6—7 frt. Petrezselyem 100 kötés 50 kr. — 5 frt. Petrezselyem méterként 6—7 frt. Zeller 100 darab 4-40—2-50 frt. Kalarabé 50—80 kr. Vöröshagyma 100 köteg 80 krtól 5 frt. Foghagyma 6—10 frt. Vörösrépa 100 darab 40—120 kr. Fejeskáposzta idei 100 darab 1—3-50 frt. Kelkáposzta 100 darab 50 krtól 1-20 forintig. Burgonya, rózsaszínű, métermázsánként 1-65—2-50 frt. Fekete retek 100 darab 20 krtól 1 frt. Uborka nagy, salátának való 1 darab 1—2 kr. savanyítani való 100 drb. 25—50 kr. Tök főző 100 drbja 2—4 frt. Zöldbab kilogrammonként 4—8 kr. Zöldborsó hüvelyes, olasz, kilogrammonként — kr. Zöldborsó fejett. liter 20—35 kr. paradicsom kilogrammonként 8—15 kr. spárga 1 kilogramm — kr. levesbe való spárga — kr. zöldpaprika 100 darab 8—35 kr.

Zsiradék. A zsiradék áraban némi esés történt. Kilója 60—61 kr.

Széna, szalma, takarmány. Jobb és elsőrendű széna 170—2-40 frt. Hereszéna — frt. Zabukkőny 2—2-20 frt. Alomszalma 40—80 krig Zsuppszalma 1-50—1-60 frt. Szecska 2—2-30 frt. Muhar 1-80—2-40 frt. Rozs 8-40—8-60 frt. Árpa 5-80—6-50 frt. Mind 100 kilonként.

Marhavásár. Gazdasági és tenyészmárha. A marhavásáron sok vevő volt, mindazáltal a vásár lassu hangulatban folyt le. Árak: Elsőrendű jármos ökör 350—370 forint páronként, középminőségű jármos ökör 300—315 forintig páronként. — *Vágómárha.* A vásár forgalma nagyon ventatott volt. Az árak 1 forinttal csökkentek. Árak: Hizott magyar és tarka ökör jobb minőségű 27—31 forintig. Közép minőségű 24—26 forintig. Alarendelt minőségű 21—23 forintig. Jobb minőségű magyar és tarka tehén 21-50—26 forintig

Juhvásár. A vásár kedvező irányzat mellett folyt le. Árak elsőrendű (kiviteli) birkakért 16—20 forint. Jó minőségű anyabirkákért 12—16 frt. páronként. Jó minőségű kiviteli (uru) birkákért 19—22 kr. kilogrammonként, élő súly szerint.

Lisztüzlet. Az üzlet irányzata nyugodt volt. A múlt heti magas árak még emelkedtek estek.

0	1	2	3	4	5	6
19-40	19-10	18-20	18-30	18-20	17-80	17-20
7	Korpa		finom	goromba	100 kilonként.	
15-10	4-70		4-20			

Hüvelyesek és termények. *Bab*, nagy fehér s kis gömbölyű: 7-50—8 frt. barna 6-50 frt. törpe 8—9 frt. — *Lencse*, 5—6 frt. — *Borsó* 9-50—9-50 frt. — *Köles* 5—5-50 frt. — *Kása* 10—11. forint.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben. — Biztosítási tőke 600,000 korona.

Elnök: **Teleki Géza** gróf. Alelnök: **Osztósy Béla**. Igazgatósági tagok: **Andrássy Géza** gróf, **Bajza Sándor**, **Dessowfy Aristid**, **Péchy Tamás**, **Püspöky Emil**, **Rubincz Gyula**, **Szentkirályi Kálmán**, **Szilassy Zoltán**, **Szűnyi Zsigmond**, **Teleki Sándor** gróf.
 Vezérigazgató: **Szűnyi Zsigmond**.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaságosság évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának az

épület és átalány (pauze hal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarást tesz lehetővé, a szövetkezet eskis a tiszta díjakat számítja fel, a kincstári bélyeggel; minden más intézkedés ki van zárva.

A takarmány- és szalmás eleséget

a szövetkezet tetemesen olcsóbban biztosítja, mint a hazánkban működő bármely más biztosító intézet.

Yömegecs biztosítás esetén az első kifizetésnek rendkívül magas díj tetteket engedélyezünk; kis gazdák, ha 20-an egyszerre egy csoportban, de külön ajánlottak terményeikkel felelő ellen biztosítják, 10% engedélyben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással fordul az igazgatóság Budapestben, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített ágazatához.

Munkalatur papiros
 m.-mázsánként 6 frt 50 krért kapható lapunk kiadóhivatalában.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a „Magyar Népiap” kiadóhivatala fogad el.

Treszkony Mihály
 mezőgazdasági gépgyáros

Nagy-Bittse (Trensenmegeve)
 ajánl: járgányokat, szecskavágó-gépeket, cséplőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, (trior) sorvető-gépeket, darálómalmokat, répa- és burgonyavágó gépeket, kukoriczamorzoló-gépeket, különféle ekéket és boronákat, amerikai gereblyéket, képosztályalító-gépeket, csartó-gépeket, maláta-szúzókat, agyagyuró-gépeket, borovicskuzókat, sajtmalmokat, amerikai mangorlókat, körfűrészeket és timler-merlegeteket.

Képes árjegyzékemet kívánatra bérmentve küldöm be.

Hi iszik
Hathreiner-féle
 * Kneipp-maláta-kávét?
 Mindenki
 a ki igazán jó kávét szeret, a ki félti az egészségét és takarékos.

Olesó Cseh

ÁGYTOLLAK

5 kiló új jó fosztott pormentes 4 frt. 80., 5 kiló jobb 6 frt. 5 kiló hófehér pehely lágyságu fosztott 9. 12, 15 frt. 5 kiló felphely 6. 7. 20, 9 frt. 5 kiló hófehér pehely lágyságu fosztatlan 12, 15 frt. pehely 1. 20, 2. 40, 3. 3. 30¹/₂ kilónként.

Varrott ágy takarók

igen jók 2 frt 20 krtól feljebb. Szétküldés bérmentve és utánvétellel.

Nem tetszők kieseré tetnek vagy visszavétnak

Megrendelésnél pontos cím kéréttik:

Benedikt Sachsel, Klattau 403,
(Csehország.)

Az Egyesült budapesti

fővárosi takarékpénztár

f. é. szept. 23-án délután 4 órakor központi osztályában (V., Dorottya-utca 4 sz. a., saját épületében.)

rendkívüli közgyűlést

tart, melyhez a t. cz. részvényesek az alapszabályok 13. és 15. §-ai értelmében tisztelettel meghívotnak.

Társasorozat: 1. Az intézet alaptőke szaporítása. 2. Az alapszabályok 4. §-ának módosítása.

Azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni s szavazati jogukat személyesen vagy más meghatalmazott részvényes által gyakorolni óhajtják, sziveskedjenek az alapszabályok 18. és 20. §-ai értelmében legkésőbb 1896. decz. végéig saját nevükre írt részvényeket legkésőbb 3 nappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár központi vagy budai osztályában (V., Dorottya-utca 4. sz. vagy II. ker. Fő-utca 2. szám) letenni.

Budapest, 1897. szept. 9-én.

Az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár igazgatósága.

Wajdiás Nándor,

kath. könyv- és műkereskedését Üllői-ut 21. sz. alá, ideiglenesen Soroksári-utca 8. sz. alá helyezte át.

BR. GLAUBITZ ALFONS

gazdasága és méhészetéből mérsékelt áron kaphatók:

ÉLŐ MÉHRAJOK, MÉHKAPTÁRAK, saját készítmény tetszés szerinti méretben. **Rajszállító-ládák, műlép. A méhészethez szükséges gépek és eszközök.** Fajtenyészetünkből: **normandiai óriás nyulak, diszgalambok, fajbaromfiak, tojások.** Megrendeléseket elfogad és árjegyzéket küld kívánatra bérmentve **br. Gläubitz Alfons** gazdasági, méhészeti kivitelei telep elárúsítása **Budapest, Garay-tér 11.**

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Legmagasabb kölesön a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, penzionizációt nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonvóltás 14 nap alatt. Konvertálás bérleg- és illetékmentes.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjmentes. Beküldendő csakis a telekkönyvi kivonat, kataszterív.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39. Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedül, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Surányi Szalonczukorka

legfinomabb minőségben 1 klg. 2 frt, 2 klg. 3 frt 50. 4. klg. 6 frt, bérmentve utánvétl mellett. Surányi Czukorkagyár

Na gy-Surányi

Magyar Néplap

most már

25.000

példányban

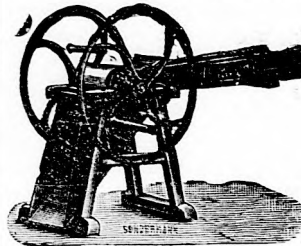
jelenik meg és e mellett a legolcsóbb és a legelterjedtebb heti lap.

Horváth István és József

mezőgazdasági, varrógépek órák és óralánczok gyári raktára

BERHIDÁN.

Ismeretes, hogy a budapesti czégek a magas lakber és adó miatt drágán vannak kényszerítve árucikkeiket eladni. Mi ki saját házukban állván, kiadásaink is kevesebbek, áruinkat pedig ép ott szerezzük be, hol a fővárosi czégek, czélunk pedig egyenesen az, hogy k és haszon mellett egy forgalmat er-hessünk el, ép azért

azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy 6 évi jótállás mellett adhatjuk áruinkat a következő olesó áron:

1 drb. családi Singer varrógép csinos gömbölyű záró szekrényvel.	27 frt.
magas karu a legelegánsabb kivitelben	48 "
ugyanaz karika hajós szerkezetű	36 "
Iparosnak Singer Módium	43 "
Iparosnak legerősebb Singer	65 "
Iparosnak legerősebb Singer karika hajós	40 "
Iparosnak erős Hove	22 "
1 drb. T. H. jegyű 3 késes elsőrendű szecsavágó gép nagy lendkerekekkel	24 "
Ugyanez igen erős 4 késsel	

Zsebórák:

1 db. nikli remont. igen pontos járó, finom, sima fedéllel	1-es 2 fr. 50.-
Ugyanez legfinomabb nikkellel, igen erős	2-4 " -
Ugyanez égetett tula	3-as 5 " -
Ezüst henger 6 köves 1 fedeltű Remontóár	4-es 5 " -
Ugyanez 10 köves aranyozott kerettel Remontóár	5-os 6 " 50.-
Égetett dupla tokos nikkellel tula rendkívül elegáns.	
Remontóár	6-os 5 " 50.-
Igen erős dupla tokos 15 köves Remontóár ánker.	7-es 10 " -
Tula ezüst 15 köves Remontóár, ánker	8-as 11 " -
Ugyanez legelegáns, kiállítás aranyozott Remont.	
kultsál 0 felsége aranyozott képevel.	9-es 13 " 50.-
Dupla tokos legerősebb Roccoco oxydált ezüst 15 köves, nehéz igen finom gazdag relief-gravírozással	
Remontóár	10-es 18 " -

Továbbá szállítunk előnyös ár és részletfizetés mellett is mindenféle 14 karátos arany férfi, női órákat és lánczokat, valamint fali lógó és inga órákat, nemkülömben mindenféle mezőgazdasági gépeket malom berendezési czikkeket, a legjobbnak bizonyult telepan szálló permétezőket, kovács szerszámokat, oliva és ásvány gép olajakat, és világhírű hírnevű örvendő Kossuth Lajos végjegyű angol aczel kaszakát 1 frt darabjában.

Felkérjük tehát mindazon római kath. vásárlókat, kiknek e szakmába vago tárgyakra szükségük van, s azt róm. kath. czégnél óhajtják beszerezni, kegyeskedjenek hozzánk fordulni levelez. melyre rögtön kimerítő válasz adatik és a rendelt tárgy azonnal a leglelkismeretesebben elküldetik. Meg nem felelő árut vissza cserélünk.

Hazafiai tisztelettel

Horváth István és József.

Írdotéseket lapunk számára kizárólag a **MAGYAR NÉPLAP** kiadóhivatala fogad el.

RETAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és föltisztelendő Császa György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítól.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés-egyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szőszékek akármilyen rajz szerinti művészes elkészítését. 36-52

Egyházi kelmék, csipkék, fafeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon.

Kívánatra késségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.